Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II. Nr. 5016 | 4 PAGINI — 25 BANI | Vineri 2 iulie 1965

În pag. a III-a

INIMA PATRIEI, PARTIDUL

— Poem de Grigore Hagiu —

Regiunea Hunedoara:

Adunări de dezbatere a proiectelor de Directive

Siderurgiștii din Hunedoara au avut miercuri în mijlocul lor ca oaspete pe tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a luat parte la adunările de la Hunedoara și Calan în care au fost dezbătute proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului.

În cursul dimineții, tovarășul Alexandru Drăghici împreună cu Gheorghe Călin, prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al P.M.R., și alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat au vizitat agregate și secții noi de producție de la Combinatul siderurgic, precum și noul oraș muncitoresc. Pe șantierul unde a început să se construiască unul din cele trei mari furnale ale țării prevăzute în proiectul de Directive, inginerul Francisc Folticska, director general al Întreprinderii de construcții siderurgice, a prezentat oaspeților stadiul actual al lucrărilor. Gradul înalt de mecanizare și experiența acumulată la construcția celuilalt furnal de 1 000 mc, înălțat aici în anii șesenalului, a spus el, constituie o garanție că execuția acestui nou obiectiv al siderurgiei românești va fi terminat înainte de termen. La noua fabrică de oxigen dată recent în exploatare, inginerul Francisc Ioza și maistrul Iosif Bocan au vorbit despre importanța utilizării oxigenului în procesul de elaborare a oțelului, procedeu care a început să se aplice la Hunedoara pentru prima dată în țară.

S-au vizitat laminoarele de semifabricate, produse fine, sîrmă, benzi și profile mijlocii unde au fost îndeplinite înainte de termen angajamentele luate în cinstea Congresului partidului. Ca și în celelalte sectoare, tovarășul Alexandru Drăghici s-a întreținut cu muncitori, ingineri, laminatori de aici despre problemele legate de buna desfășurare a procesului de muncă și de realizarea ritmică a producției de laminate.

În orașul muncitoresc, oaspeții s-au oprit la blocurile turn și s-au interesat îndeaproape de calitatea lucrărilor și confortul locuințelor. Viorel Răceanu, președintele Sfatului popular al Hunedoarei, a făcut cunoscut, printre altele, noul plan de perspectivă al orașului. El a arătat că vor fi construite un palat administrativ, un mare cinematograf, un hotel, complexe comerciale, precum și numeroase blocuri de locuințe.

În după-amiaza aceleiași zile, la Clubul „Siderurgistul" a avut loc adunarea de dezbatere a proiectelor de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului, la care au participat aproape 3 000 de muncitori, ingineri, tehnicieni din Combinatul siderurgic, de la Întreprinderea de construcții siderurgice, mineri de la Teliuc și Ghelar și reprezentanți din alte unități economice ale Hunedoarei.

La dezbatere au luat cuvîntul inginer Nicolae Agachi, director general al Combinatului siderurgic Hunedoara, maistrul furnalist Gheorghe Cișmaș, Antonie Rădoane, miner la exploatarea Ghelar, inginer Francisc Folticska, director general al Întreprinderii de construcții siderurgice, Gheorghe Rădulescu, inginer șef cu problemele de oțeluri la combinat, Ion Zaha, inginer șef la exploatarea minieră Teliuc și inginer Vasile Florea, șeful uzinei de preparare a minereurilor de fier Teliuc.

Vorbitorii au relevat importanța dată în proiectul de Directive dezvoltării susținute în continuare a industriei grele

(Continuare în pag. a II-a)

Cuvîntările tovarășului Alexandru Drăghici

La începutul cuvîntării rostite la adunarea de la clubul „Siderurgistul" din *Hunedoara*, tovarășul Alexandru Drăghici a transmis furnaliștilor, oțelarilor, laminatorilor, minerilor, constructorilor și celorlalți oameni ai muncii hunedoreni un călduros salut din partea conducerii partidului și personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R.

Proiectele Directivelor Congresului al IV-lea — a spus vorbitorul — reprezintă un program vast și mobilizator, care îmbrățișează toate laturile vieții economice și sociale, fiind menite să marcheze o nouă și importantă etapă în făurirea societății socialiste în patria noastră. Oamenii muncii își manifestă aprobarea și adeziunea lor profundă față de documentele Congresului al IV-lea al partidului. Trăsătura esențială a acestor documente constă în realismul obiectivelor stabilite, conținutul lor științific, întemeiat pe posibilitățile concrete ale țării și pe aplicarea creatoare la condițiile noastre a învățăturii marxist-leniniste.

Reliefînd rezultatele remarcabile obținute în toate ramurile industriei în anii șesenalului, vorbitorul a arătat că acestea constituie o strălucită confirmare a justeței politicii partidului de industrializare socialistă a țării. În decursul ultimilor șase ani s-a accentuat procesul de diversificare a ramurilor și subramurilor industriale, a crescut complexitatea și varietatea produselor realizate, capacitatea industriei de a valorifica la nivel superior resursele naturale ale țării.

După ce a felicitat pe siderurgiștii hunedoreni și celelalte colective de întreprinderi din localitate pentru succesele obținute în cinstea Congresului partidului, tovarășul Alexandru Drăghici a înfățișat pe larg obiectivele de dezvoltare ale economiei socialiste în noul plan cincinal, subliniind accentul deosebit care se va pune în continuare pe creșterea cu prioritate a producției mijloacelor de producție, concomitent cu sporirea și perfecționarea continuă a producției bunurilor de consum. Pe baza proiectelor de Directive, a spus vorbitorul, se deschid noi și mari perspective dezvoltării economice a regiunii Hunedoara, care este chemată să aducă o contribuție de seamă îndeosebi la sporirea producției de cărbune, minereuri, energie electrică și metal. În anii următori, în regiune se vor deschide noi mine, vor fi construite și puse în funcțiune noi agregate siderurgice, centrale electrice și alte obiective industriale de mare importanță.

După cum prevăd proiectele de Directive, printre sarcinile viitorului cincinal se află realizarea în anul 1970 a unei producții de 4,1 milioane tone fontă, 6,3 milioane tone oțel și 4,4 milioane tone laminate. Un rol hotărîtor în înfăptuirea acestor importante obiective va reveni — alături de Combinatul siderurgic din Galați, în curs de construcție — Combinatului siderurgic Hunedoara.

De importanță excepțională sînt sarcinile ce revin întregului colectiv al combinatului în crearea și asimilarea de noi mărci de oțeluri aliate și înalt aliate, noi tipodimensiuni de laminate, în îmbunătățirea calității oțelurilor. Stă în puterea colectivului de

(Continuare în pag. a II-a)

RAPORT DE ÎNTRECERE

În cinstea Congresului Partidului

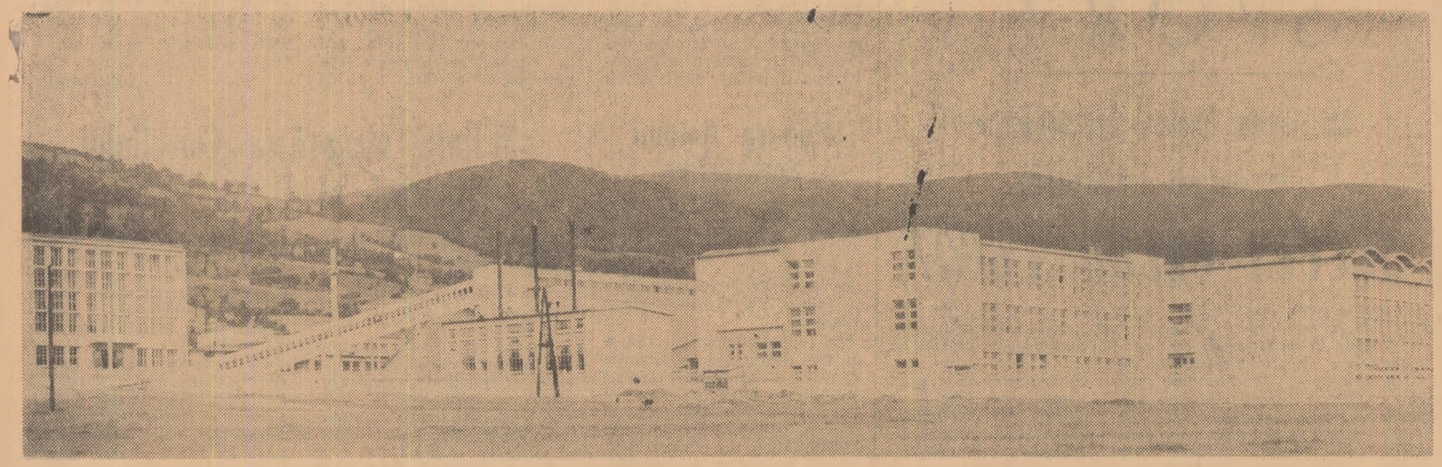

Vedere parțială a construcțiilor de suprafață de la Moldova Nouă — *Foto: I. CUCU*

Complexul minier Moldova Nouă a intrat în funcțiune

Ieri, la Moldova Nouă, urmînd la o săptămînă Leșul Ursului, a început să producă noul complex minier care va pune în valoare rezervele de minereuri cuprifere din această parte a țării prelucrînd anual în prima etapă 660 000 tone minereuri, urmînd ca în anii viitori capacitatea lui să ajungă la peste un milion tone pe an. În prima etapă, complexul va asigura anual o cantitate de cupru în concentrate, mai mare decît cea obținută în întreaga țară în anul 1955. Noul obiectiv industrial, executat într-un interval de timp scurt, de către unități de construcții și montaje aparținînd Ministerului Minelor și Energiei Electrice, se adaugă noilor succese cu care oamenii muncii întîmpină cel de-al IV-lea Congres al partidului.

Am vizitat cu două zile înainte de acest eveniment, așteptat cu emoție de mineri și muncitori, Moldova Nouă. **Complexul minier de exploatare și preparare a zăcămintelor cuprifere, descoperite cu cîțiva ani în urmă în localitate, își trăia ultimele momente dinaintea inaugurării. Pe o suprafață de peste 20 000 de metri pătrați numai instalații și agregate concepute și fabricate în țară. Utilajele poartă marca uzinelor „Independența" Sibiu, „Unio" Satu-Mare, „Automatica" București etc...** La gura puțului de la orizontul 59 a fost înălțată o clădire cu cîteva etaje: aici sînt instalate dușurile pentru mineri, vestiarele, cabinetele medicale, sala de tratament cu ultraviolete, oficiul pentru lămpi, sala de apel.

Jos, în mină e răcoare și totul se desfășoară după ritmurile de

GHEORGHE BACIU

(Continuare în pag. a III-a)

Noi obiective în Crișana

ORADEA (de la corespondentul nostru).

La Episcopia Bihorului s-a dat în exploatare instalația de comandă electrodinamică. S-au executat aici lucrări de sistematizare și modernizare a stației printre care amintim construcția a 8 linii noi și prelungirea celor existente pînă la 1 200 metri. Timpul de execuție a unui parcurs de circulație se realizează acum de un singur om în loc de 14 cîți îl executau înainte, reducîndu-se de la 4 minute la 3—4 secunde. La aceasta se adaugă și o deplină siguranță a circulației.

Întregul aparataj cu care este dotată stația a fost realizat în țară.

★

În apropierea Pădurii Craiului, la Chistag, a fost terminată construcția unui nou obiectiv industrial: Fabrica de amendamente calcaroase. Această tînără unitate industrială, este proiectată să producă anual 500 000 tone de amendamente necesare îmbunătățirii terenurilor podzolice.

Constructorii și montorii au redus termenul de execuție cu circa o lună la o serie de lucrări, îndeplinindu-și angajamentul luat în cinstea celui de-al IV-lea Congres al partidului. Astfel au putut intra mai devreme în probe tehnologice secțiile de concasoare și măcinare, care constituie baza producției. (Agerpres)

„Titan" produce pîine

În cronica noului cartier Balta Albă a fost înscrisă o nouă pagină. A început să producă aici cea mai mare și mai modernă fabrică de produse de panificație din țară — „Titan".

150 tone de pîine de toate sortimentele și 16,7 tone de produse de franzelărie vor ieși zilnic pe porțile ei spre centrele de desfacere. Fabrica este dotată cu utilaje de înaltă tehnicitate, care asigură executarea operațiunilor de transport și preparare a produselor în mod mecanizat și automatizat. Aici oamenii nu vin în contact cu produsele decît prin intermediul butoanelor și manetelor. Un laborator dotat cu aparatura necesară asigură un control permanent atît al calității materiei prime cît și al produselor finite.

(Agerpres)

A doua deviere a apelor Argeșului

PITEȘTI (de la corespondentul nostru)

În timp ce barajul de la Vidraru se înălță unind pentru totdeauna stîncile de la Cheile Argeșului, se pregătesc cu multă atenție pereții viitorului lac de acumulare.

În apropierea barajului, constructorii sapă în munte cele trei galerii pentru golirile de fund care vor servi la curățirea apelor lacului.

În cinstea Congresului partidului, lotul de constructori de la golirile de fund s-au angajat să termine lucrările la galeria nr. 2. Deși munca s-a desfășurat în condiții foarte grele din cauza spațiului restrîns și a apropierii barajului, constructorii, conduși de tinerii ingineri Dumitru Răileanu și Constantin Menger, și-au îndeplinit angajamentul, terminînd lucrarea înainte de termenul prevăzut. Totodată, Argeșul a fost deviat de la albia lui pentru a doua oară, intrînd pe noua galerie, fapt care a permis începerea lucrărilor la vana de închidere a galeriei nr. 1.

Cu deosebit entuziasm au muncit brigăzile conduse de tinerii Alexa Moldovan și George Țurea la excavarea casei vanelor, la betonare cît și la celelalte obiective importante, executînd numai lucrări de calitate excepțională. Harnicii constructori pregătesc începerea celei de a treia galerii de golire și în același timp, celei de a treia devieri a Argeșului.

Inaugurarea unui mare pasaj rutier

Joi a fost inaugurat, cu 90 de zile înainte de termen, un mare pasaj peste liniile stației C.F.R.-Palas și șoseaua Constanța — Cernavoda. Realizat într-un timp record, de numai opt luni, după proiecte românești, pasajul rutier este cea mai modernă și mai mare lucrare de acest fel din țară. Cu 90 de zile înainte de termen a fost terminată și construcția unui important nod rutier la pasajul Constanța-Sud. Prin această lucrare se creează o mai bună circulație a autovehiculelor spre cinci direcții.

(Agerpres)

Urgentați prășitul, a început secerișul!

— Raidul nostru în raionul Ploiești —

În raionul Ploiești lanurile cu grîu dau în pîrgă. Pînă să înceapă secerișul, țăranii cooperatori urgentează lucrările de întreținere a culturilor prășitoare. În majoritatea unităților prașilele sînt avansate. La Gherghița s-a încheiat prașila a treia manuală pe cele 450 de hectare cu porumb și se lucrează la sapa a patra a sfeclei de zahăr. Printre brigăzile fruntașe se numără și aceea condusă de Ion Giuroiu. Toți cei 70 de tineri din brigadă au fost prezenți zilnic la muncă, brigadierul apreciind calitatea lucrărilor efectuate de ei. Într-una din obișnuitele ședințe operative care se țin seara, Anton Constantin, secretarul organizației U.T.M. pe brigadă a aflat că a doua zi brigada are multe de făcut: urgentarea prașilei a patra la sfecla de zahăr și împrăștierea, pe rînd, a 200 de kg de azotat de amoniu la hectar, începerea celei de-a treia lucrări cu sapa la floarea soarelui. În plus, era nevoie de vreo zece oameni (și s-a făcut apel la tineri) care să dea ajutor la terminarea dezinfectării magaziilor de cereale. Deci, perioadă de vîrf, sarcini multe. Era nevoie ca fiecare tînăr să fie anunțat unde trebuie să lucreze, ce anume are de făcut, cum și în cît timp. Secretarul și ceilalți membri ai biroului organizației U.T.M. au mers mai întîi la cei zece tineri repartizați la magazie. Ceilalți vor fi anunțați în zori, la locul în care se adună, de obicei, brigada. A doua zi toți tinerii din brigadă erau la cîmp. Dintre ei 25 au mers la prașila porumbului și 35 la sfecla de zahăr. Așa s-a întîmplat și la celelalte brigăzi. Tovarășul Gheorghe Anghel, președintele unității confirmă: „În toată luna iunie, cînd am avut lucrări multe, din cîmp n-a lipsit nici un tînar. Ne bizuim pe ei oriunde sînt trimiși să facă o treabă".

Ca și la Gherghița, organizațiile U.T.M. din Bărăitaru, Ariceștii-Rahtivani, Balta Doamnei, Tîrgșoru-Vechi, Cornești și altele

NICOLAE BARBU

(Continuare în pag. a III-a)

ÎNTÎLNIRE CU EROI AI REPORTAJELOR NOASTRE

După zece ani — împreună la o masă rotundă a „Scînteii tineretului"

Acum cîteva zile, într-un birou al redacției „Scînteii tineretului" s-au adunat nouă oameni: cinci „provinciali" și patru bucureșteni. Oaspeții nu se cunoșteau între ei, erau tăcuți și sobri.

— Uitați despre ce este vorba, a început grav unul dintre redactorii cu umor ai ziarului. Situația este foarte serioasă. Dumneavoastră ați săvîrșit niște fapte pentru care trebuie să dați socoteală în fața cititorilor. Vina principală este a reporterilor noștri, care acum zece ani au scris despre dumneavoastră, lăudindu-vă.

Oaspeții au descoperit astfel, motivul invitației pe care le-o făcuse redacția. Ei erau cîțiva dintre eroii reportajelor noastre de acum zece ani, pe care i-am descoperit în colecție. Revederea nu era lipsită de emoție nici pentru oaspeți și nici pentru reporteri. S-au dat curs amintirilor, începînd desigur cu amănuntele.

— Despre mine a scris un tovarăș subțirel și brunet, își amintește tovarășul Stanciu. I-am uitat numele.

— Nicolae Țic.

— Exact. Îmi amintesc că prima întrebare pe care mi-a pus-o a fost dacă...

— Tovarășul care a scris despre mine, mărturisește un alt „erou", era cam timid. Ce facem, i-am zis, și eu timid, și dumneata timid...

Da, eroii noștri, constatăm cu plăcere, păstrează viu în amintirea lor momentul petrecut cu zece ani în urmă. Așadar, discuția poate începe.

„Ce s-a petrecut în acești zece ani în viața dumneavoastră? am întrebat noi, reporterii. Vi s-au împlinit năzuințele, proiectele pe care vi le-ați făcut atunci și despre care ați vorbit reporterilor noștri? Ce fenomene caracteristice distingeți în evoluția dumneavoastră și a tovarășilor dv. de muncă? Fără îndoială, în realizările dumneavoastră personale se reflectă cu toată limpezimea marile transformări și succese trăite de întregul nostru popor în acest deceniu de socialism. Vă rugăm să vă mărturisiți sentimentele pe care le încercați în clipele în care raportați împlinirile dv la marele tablou de înfăptuiri ale țării. Vorbiți-ne despre proiectele dv de viitor".

După care eroii au luat cuvîntul.

„Nimic deosebit: am muncit"

STANCIU PETRICĂ (martie 1955), **erou al reportajului „Cei vrednici", la Uzina de tractoare din Brașov. Montor, mărturisește reporterului că „vrea să îmbătrînească în uzina de tractoare". Citat: „Altă meserie ca aceea de constructor de tractoare nu se mai află...".**

iunie 1965: **montor la „Tractorul"-Brașov.**

Ce am făcut în acești zece ani de cînd s-a scris despre mine în ziar? E o întrebare care mă obligă la un bilanț foarte serios. Zece ani înseamnă o viață de om. Acum 10 ani, desigur. eram tînăr (Asistența zîmbește). Sigur, și acum sînt tînăr, dar nu chiar așa de tînăr cum eram atunci. Am venit în uzina de tractoare în 1950, la data de 7 august și am intrat ca ajutor de lucrător. Din 1959 și pînă la ora actuală am făcut mai multe inovații și raționalizări. Am luat chiar și un premiu pentru o inovație în 1959. Privind din 1965 spre 1955 și anii intermediari lucrurile par simple. Adică am fost întîi lucrător, apoi am făcut o școală de calificare gradul I căci trebuia să învăț, nu prea știam bine meseria. Asta era încă în 1952. În 1953 eram fruntaș în producție și secretarul organizației U.T.M. Apoi am făcut o școală de specializare gradul II. Cu asta închei cei zece ani care vă interesează. Am devenit membru de partid, am îndeplinit munci politice și am făcut o școală de partid. Apoi m-am întors la locul meu de muncă. În prezent sînt secretarul comitetului de partid de la montaj general. Spuse așa lucrurile pot să pară simple. Dar n-au fost așa. Cînd mi-am început munca la uzină foarte multe operații se făceau manual. Pe măsură ce ele nu se mai făceau așa noi trebuia să ne calificăm și n-a fost deloc ușor și nici simplu.

Secțiile se modernizau. primeam mașini noi. complicate, tractorul românesc trebuie să se perfecționeze

ION BĂIEȘU
RADU COSAȘU

(Continuare în pag. a II-a)

Petrică Stanciu

Prof. Octavian Halunga

Ing. Ion Motoc

Regiunea Hunedoara:

Adunări de dezbatere a proiectelor de Directive

(Urmare din pag. I)

în general și a acestui important centru siderurgic prin alocarea unor importante fonduri de investiții. Ei s-au oprit asupra problemelor principale ale industriei siderurgice și miniere subliniind importanța reducerii consumurilor specifice și a punerii în valoare de noi resurse interne. Ei au înfățișat experiența acumulată de colectivele în care muncesc, s-au referit la unele lipsuri și au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea activității economice. Vorbitorii au subliniat puternicul ecou pe care l-a produs apariția proiectului noii constituții exprimîndu-și deplina aprobare și satisfacție în legătură cu prevederile cuprinse în proiectul legii de bază a României socialiste.

Primit cu îndelungi și puternice aplauze a luat cuvîntul tovarășul Alexandru Drăghici.

★

Joi dimineața au fost vizitate șantierul de locuințe din apropierea gării Deva, unde se află în construcție peste 600 de apartamente, și noul complex avicol de la Mintia care urmează să fie dat în curînd în funcțiune, precum și cooperativele agricole de producție din satul Pricaz și din comuna Aurel Vlaicu, casa muzeu a pionierului aviației românești, Aurel Vlaicu, precum și Muzeul regional din Alba Iulia.

În după-amiaza aceleiași zile, tovarășul Alexandru Drăghici, a participat la adunarea de dezbatere a proiectelor de Directive la Uzinele siderurgice „Victoria" din Calan, împreună cu peste 2 500 de furnaliști, turnători, cocsari, țărani cooperatori din mai multe comune și sate din împrejurimi.

La dezbateri au luat cuvîntul Adolf Drucker, directorul Uzinei de la Calan, maistrul turnător Gh. Andrea, Ilie Stanca, inginer șef la G.A.S. Calan, Gh. Barbu, președintele cooperativei agricole de producție din satul Ștrei. Ei au subliniat că proiectele Directivelor exprimă continuarea firească a politicii științifice a partidului. Prezentînd o seamă de realizări obținute în muncă în cinstea Congresului, ei și-au exprimat totodată hotărîrea de a depune eforturi sporite pentru dezvoltarea unităților industriale și agricole în care își desfășoară activitatea.

În ovațiile îndelungate ale asistenței a luat cuvîntul tovarășul Alexandru Drăghici.

În încheierea celor două adunări, de la Hunedoara și Calan, au fost adoptate telegrame adresate C.C. al P.M.R. prin care participanții la adunări și-au exprimat adeziunea lor fierbinte față de politica înțeleaptă a partidului, hotărîrea lor fermă de a contribui cu întreaga lor energie creatoare la înfăptuirea măreților prevederi ale proiectelor de Directive menite să ducă la ridicarea continuă a nivelului de viață material și cultural al poporului nostru, la continua înflorire a României socialiste.

(Agerpres)

Cuvîntările tovarășului Alexandru Drăghici

(Urmare din pag. I)

siderurgiști de aici de a îndeplini cu cinste această sarcină pusă de partid, a spus vorbitorul. Pentru aceasta se cere însă ridicarea continuă a nivelului de calificare, îmbogățirea permanentă a cunoștințelor profesionale, pentru ca fiecare să învețe să-și însușească la perfecție tehnica nouă pentru a stăpîni și folosi cu cele mai bune rezultate utilajele și instalațiile moderne.

La creșterea producției de metal sînt chemați, de asemenea, să-și aducă o contribuție sporită minerii din Ghelar și Teliuc. Prin aplicarea în viață a prevederilor proiectelor de Directive se vor executa importante lucrări de deschidere și de pregătire care vor spori rezervele industriale de minereuri; se vor extinde metodele și procedeele avansate de producție și se va continua dotarea locurilor de muncă cu utilaje de mare randament. Este necesar ca minerii să-și sporească eforturile pentru creșterea productivității muncii în abataje și pentru îmbunătățirea conținutului de metal în minereul extras.

În continuare vorbitorul s-a oprit pe larg asupra prevederilor din proiectul de Directive privitoare la ridicarea continuă a bunăstării celor ce muncesc — obiectiv fundamental al politicii partidului și statului nostru.

Referindu-se la interesul deosebit cu care comuniștii și toți oamenii muncii au primit proiectul de Statut al partidului, tovarășul Alexandru Drăghici a spus: Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. de a propune celui de-al IV-lea Congres ca partidul nostru să poarte denumirea de Partidul Comunist Român a avut un puternic ecou în întreaga țară, această denumire evocînd tradițiile glorioase ale luptelor revoluționare duse sub conducerea comuniștilor de clasa muncitoare și celelalte forțe progresiste din țara noastră împotriva exploatării și asupririi burghezo-moșierești, pentru idealurile de libertate ale poporului nostru.

Referindu-se la unele probleme ale politicii internaționale, vorbitorul a spus că intervenția militară a S.U.A. în Vietnamul de sud și bombardarea Republicii Democrate Vietnam sînt acte de agresiune deschisă, condamnate de întreaga omenire. Alături de celelalte țări socialiste, Republica Populară Română este pe deplin solidară cu lupta eroică a poporului vietnamez, cere respectarea independenței și integrității teritoriale a Republicii Democrate Vietnam, retragerea trupelor americane din Vietnamul de sud și respectarea dreptului legitim al poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta.

Țara noastră, a relevat vorbitorul, așează la baza relațiilor sale externe respectarea principiilor suveranității și independenței popoarelor, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, considerînd că aplicarea neștirbită a acestor principii este o cerință esențială a încrederii între popoare și a desfășurării normale a vieții internaționale.

La adunarea de la **Călan**, după ce a transmis un călduros salut din partea conducerii partidului, tovarășul Alexandru Drăghici a spus: Și aici, ca și la adunarea de la Hunedoara, dezbaterea proiectelor de Directive a constituit un prilej de caldă și unanimă aprobare a politicii P.M.R., de puternică manifestare a unității în jurul partidului, a dragostei și atașamentului față de conducerea sa încercată, a voinței de luptă a oamenilor muncii pentru înfăptuirea sarcinilor mărețe stabilite de partid pentru următoarea etapă a desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră. S-au făcut numeroase propuneri, menite să ducă la valorificarea cît mai deplină a resurselor din regiune, în scopul traducerii în viață a noilor sarcini trasate de partid.

Dacă apreciem succesele importante dobîndite de siderurgiștii din orașul Călan, ținem să subliniem totodată posibilitățile existente aici, prin a căror valorificare se pot obține rezultate și mai mari în producție. În mod deosebit trebuie să manifestăm maximum de preocupare pentru realizarea obiectivelor prevăzute în planul de investiții la termenele stabilite, astfel ca ele să intre în funcțiune cît mai repede și să atingem parametrii proiectați. Este necesar să se ia măsuri pentru urgentarea dării în exploatare a unor asemenea lucrări cum sînt instalații de hidroaliaj de la turnătoria de lingotiere, extinderea depozitului mecanizat de cocs și calcar și construcția modelăriei de la Uzina „Victoria" din localitate.

Vorbitorul a relevat că o mare atenție va fi acordată în viitorii 5 ani dezvoltării agriculturii pentru creșterea simțitoare a producției agricole vegetale și animale și punerea în valoare a marilor rezerve existente în această ramură a economiei naționale. Din dezbaterile proiectelor de Directive cu țăranii cooperatori, lucrătorii din G.A.S.-uri și S.M.T.-uri din regiune a reieșit că, deși s-au obținut succese de seamă în creșterea producției agricole, aici există posibilități pentru obținerea de sporuri mai mari la producția de grîu, porumb, cartofi. Pentru aceasta, organizațiile de partid, conducerile unităților agricole socialiste trebuie să urmărească cu răspundere luarea de măsuri pentru fertilizarea solului, amplasarea rațională a culturilor, executarea tuturor lucrărilor la timp și în condiții optime. Va trebui generalizată experiența acumulată de unitățile agricole socialiste fruntașe și să ajutăm în permanență cooperativele agricole de producție pentru ca fiecare dintre ele să devină mai bogată, mai puternică, să asigure membrilor săi un trai tot mai îmbelșugat.

Regiunea Hunedoara dispune de condiții favorabile și este cunoscută ca o regiune cu tradiție în creșterea animalelor. Posibilitățile existente nu sînt totuși valorificate în întregime. Consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producție, cadrele de specialiști, țăranii cooperatori sînt datori să acorde toată atenția întreținerii pășunilor și fînețelor naturale, sporirii cantităților de furaje, ceea ce reprezintă esențialul în creșterea numărului de animale și a producției de carne, lapte și de alte produse animaliere.

După ce a relevat măsurile prevăzute în proiectele de Directive pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate, vorbitorul a spus: Zilele acestea a fost publicat proiectul de Constituție al Republicii Socialiste România. Noua Constituție, lege fundamentală a statului nostru socialist, consfințește marile cuceriri obținute de poporul român sub conducerea partidului, proclamă că Republica Socialistă România este stat al oamenilor muncii de la orașe și sate, suveran, independent și unitar. Adoptarea noii Constituții va constitui o victorie de însemnătate istorică a poporului român, va asigura ridicarea pe o treaptă superioară a orînduirii socialiste, va stimula și mai mult entuziasmul și energia creatoare a întregului popor.

În încheiere, vorbitorul și-a exprimat încrederea deplină că furnaliștii, oțelarii, minerii, constructorii, țărănimea cooperatistă și ceilalți oameni ai muncii din regiune vor consacra întregul lor elan și capacitate de muncă, hărnicia și talentul lor înfăptuirii marilor obiective ce vor fi stabilite de Congresul al IV-lea al partidului.

INFORMAȚII

În Editura Politică a apărut în colecția „În ajutorul agitatorilor și propagandiștilor"

Legea fundamentală a Romaniei socialiste

16 pag. 0,25 lei

Mohammed El Fasi, președintele Consiliului executiv al U.N.E.S.C.O. și rector al universităților din Maroc a fost primit joi de Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe. În aceeași dimineață oaspetele a făcut o vizită la Academia R. P. Române, unde a fost primit de președintele acad. Ilie Murgulescu. În după-amiaza zilei, dl. Mohammed El Fasi a vizitat institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea, fiind primit de președintele Ion Pas.

★

Joi la amiază noul ambasador al Indoneziei la București, general Sambas Atmadinata, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Patriei.

Au fost de față funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Forțelor Armate și Sfatul Popular al Capitalei.

★

Institutul agronomic din Timișoara a sărbătorit două decenii de la înființarea sa printr-o sesiune științifică festivă, ale cărei lucrări s-au încheiat joi.

Raportul prezentat cu acest prilej de către prof. univ. Iulian Drăcea, rectorul institutului, a subliniat că institutul timișorean a dat țării în cei 20 de ani de existență circa 2 300 de specialiști cu calificare superioară, cifră ce depășește totalul inginerilor din ramura respectivă pregătiți în țară în aproape jumătate de secol.

★

La Galați a început decada regională a creației teatrale și muzicale românești, care va dura pînă la 10 iulie. Își dau concursul colectivele teatrelor de stat din Galați și Brăila, Teatrului muzical și orchestrei simfonice de stat din Galați.

(Agerpres)

Galați, Bulevardul Republicii
Foto: AGERPRES

SPORT

Azi, încep finalele campionatelor republicane universitare

SUCCES CELOR 1 000!

Capitala primește astăzi în stadioanele sale pe cei 1 000 de finaliști cu tradiționalul „Bine-ați venit" și cu urarea de succes deplin în întrecerile la care vor fi protagoniști în cele 9 zile de sărbătoare a sportului nostru studențesc.

Campionatele — ale căror faze preliminarii au antrenat în sport peste 60 000 de studenți din toate cele 15 centre universitare — se încheie în aceste zile cu meciurile cele mai grele, care vor solicita desigur fiecărui finalist eforturi serioase. Va fi greu și pentru că adversarii sînt bine pregătiți în vederea acestui „examen" al lunii iulie, dar și pentru ca cei mai buni studenți sportivi evoluează în fața unui public spectator bun cunoscător al fotbalului, baschetului, volelului și handbalului și, tocmai de aceea, — deosebit de exigent. Spectatorii bucureșteni cunosc însă frumoasa tradiție a campionatelor universitare — care întotdeauna au purtat amprenta unui bun nivel tehnic, a spectaculozității și clanului — și așteaptă cu încredere ca la actuala finală să vadă reeditate duelurile binecunoscute dintre echipele studențești, să aplaude faze încîntătoare și cîștigători merituoși.

Cei 1 000 pot — și trebuie — să răspundă acestor așteptări punînd pe primul plan calitatea disputelor lor sportive, luptînd pentru victorie dirz — dar sportiv, — jucînd însuflețit — dar fără „exces de zel". Ei au datoria să se comporte astfel, încît să facă, cu prilejul acestor competiții, o bună propagandă mișcării sportive studențești din țara noastră. Succes, tuturor!

Programul de azi

FOTBAL — Stadionul Republicii, de la orele 18: Timișoara — Craiova; Galați — București.

BASCHET (b) — Teren Universitatea, de la 7,30: Oradea — Iași; Craiova — Brașov; București II — Cluj; Petroșani — București I; Galați — Tg. Mureș.

BASCHET (f) — Teren Universitatea, orele 10: Tg. Mureș — Cluj. *Teren I.M.F., de la 7,30:* Brașov — Iași; București II — București I; Timișoara — Galați.

HANDBAL (b) — Teren Universitatea, de la 8,30: Cluj — Oradea; Galați — Constanța; București I — București II. *Teren I.M.F., de la 8,30:* Petroșani — Suceava; Tg. Mureș — Brașov. *Teren Politehnica, de la 8,30:* Iași — Craiova; Timișoara — Bacău.

HANDBAL (f) — Teren Universitatea, orele 7,30: Iași — Timișoara. *Teren I.M.F., orele 7,30:* București II — Petroșani. *Teren Politehnica, orele 7,30:* Cluj — Galați.

VOLEI (b) — Teren Universitatea, de la 7,30: Timișoara — Bacău; Petroșani — Craiova. *Teren I.M.F., de la 7,30:* București I — Oradea; Cluj — Pitești. *Teren Tei, de la 7,30:* Galați — București II; — Iași — Baia Mare.

VOLEI (f) — Teren Universitatea, de la 7,30: Cluj — Petroșani; Galați — Bacău. *Teren I.M.F., de la 7,30:* Timișoara — București II; Craiova — Brașov. *Teren Tei, orele 8,30:* Iași — Tg. Mureș.

Semifinalele „Cupei R. P. Române" la fotbal

Semifinalele „Cupei R. P. Române" la fotbal se vor disputa duminică 4 iulie, cu începere de la ora 10 a.m. Meciul dintre Dinamo București și Dinamo Pitești are loc la Ploiești, iar cel dintre Progresul București și Știința Cluj, la Brașov.

(Agerpres)

Dezbaterea proiectului de Constituție

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor

Joi a avut loc ședința plenară a Consiliului Central al Sindicatelor consacrată dezbaterii proiectului de Constituție a Republicii Socialiste România. Au luat parte ca invitați președinții consiliilor regionale ale sindicatelor și alți activiști cu munci de răspundere.

La dezbateri au luat cuvîntul numeroși participanți. Ei au subliniat entuziasmul și deplina aprobare cu care oamenii muncii din întreprinderi, de pe șantiere, ogoare și din instituții au primit proiectul noii Constituții a țării, document de uriașă însemnătate ce consfințește mărețele victorii repurtate de poporul român în făurirea orînduirii socialiste, perspectivele luminoase ale patriei noastre. Proiectul noii legi fundamentale a României socialiste — au arătat vorbitorii — exprimă profundul democratism al orînduirii noastre, strînsa legătură dintre stat și masele largi ale poporului, participarea nemijlocită a acestora la gospodărirea treburilor țării. Ei au relevat însemnătatea prevederilor referitoare la dreptul cetățenilor de a se asocia în organizații obștești, la rolul și îndatoririle acestor organizații, menite să asigure participarea maselor populare la viața politică, economică, socială, culturală a Republicii Socialiste România și la exercitarea controlului obștesc, a prevederilor care pun în evidență grija pentru înfăptuirea principiului muncii colective — mărturie a caracterului democratic al vieții noastre de stat. Cu multă căldură au vorbit participanții la plenară despre acea prevedere care consacră faptul că „prin organizațiile de masă și obștești, Partidul Comunist Român înfăptuiește o legătură organizată cu clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea și celelalte categorii de oameni ai muncii, le mobilizează în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialismului". Plenara a subliniat sarcina sindicatelor de a aduce o contribuție substanțială la cunoașterea și dezbaterea proiectului de Constituție de către cele mai largi mase de oameni ai muncii.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tov. Constantin Drăgan, președintele Consiliului Central al Sindicatelor.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții la plenară au adresat C.C. al P.M.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, o telegramă în care este exprimată deplina aderiune a sindicatelor față de proiectul noii Constituții, angajamentul solemn că sindicatele — cele mai largi organizații de masă ale clasei muncitoare — nu-și vor precupeți eforturile pentru a mobiliza și în viitor pe oamenii muncii la dezvoltarea continuă a economiei și culturii socialiste, la obținerea de noi succese în îndeplinirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă, la înfăptuirea obiectivelor ce vor fi stabilite de cel de-al IV-lea Congres al partidului, pe drumul progresului, bunăstării și fericirii poporului.

(Agerpres)

Plenara Uniunii Scriitorilor

La Casa Scriitorilor din Capitală a avut loc joi după-amiază plenara lărgită a Uniunii Scriitorilor consacrată dezbaterii proiectului de Constituție a Republicii Socialiste România.

În cadrul plenarei, conduse de Pop Simion, vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor, au luat cuvîntul scriitorii Marcel Breslașu, Aurel Baranga, Dinu Săraru, Szemler Ferenc, Ov. S. Crohmălniceanu, Szasz Ianoș, Mihail Novicov, Adrian Maniu.

Exprimîndu-și entuziasmul pentru noua denumire a statului nostru — „Republica Socialistă România", prevăzută în proiectul de Constituție, vorbitorii au arătat că ea consfințește o realitate a zilelor noastre, realitate făurită de popor, sub înțeleapta conducere a partidului. Mulți dintre cei care au luat cuvîntul s-au referit pe larg la acele paragrafe ale proiectului noii Constituții care consfințesc și garantează, totodată, prin caracterul socialist al orînduirii noastre de stat, largile posibilități de afirmare a personalității. Ei și-au exprimat hotărîrea ca în scrierile lor să reflecte cît mai fidel și multilateral, la o înaltă ținută artistică, cuceririle istorice ale poporului nostru, liber și stăpîn pe soarta sa.

(Agerpres)

Ședința plenară a Consiliului General al U. C. F. S.

Ieri a avut loc ședința plenară a Consiliului General al Uniunii de Cultură Fizică și Sport consacrată dezbaterii proiectului de Constituție a Republicii Socialiste România.

Au luat parte membri și membri supleanți ai Consiliului General, președinți ai Consiliilor regionale, activiști sportivi, antrenori și sportivi fruntași, ziariști.

Lucrările plenarei au fost deschise de tov. Aurel Duma, președintele Uniunii de Cultură Fizică și Sport. Au luat cuvîntul numeroși participanți la plenară.

În cuvinte pline de însuflețire, vorbitorii au exprimat profunda satisfacție și mîndria patriotică cu care activul mișcării sportive, alături de întregul popor, a primit proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România, document de importanță istorică în viața țării, lege fundamentală a statului nostru socialist.

Proiectul noii Constituții consfințește mărețele victorii repurtate de poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a partidului iubit în făurirea orînduirii socialiste, întregind imaginea luminoasă a înfloririi patriei, oglindită cu claritate în proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului.

În cuvîntul lor, participanții la dezbateri au subliniat caracterul profund democratic al prevederilor proiectului de Constituție, dreptul de organizare în asociații social-culturale, sportive și alte organizații obștești. Ei s-au referit, de asemenea, la condițiile create de regimul nostru pentru dezvoltarea neîncetată a aptitudinilor fizice și intelectuale ale tineretului.

Participanții la plenară au adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, o telegramă în care își exprimă deplina lor adeziune față de proiectul Constituției Republicii Socialiste România, atașamentul nemărginit și recunoștința fierbinte față de partid, conducătorul încercat al poporului român pe drumul luminos al construirii socialismului, hotărîrea de a nu precupeți nici un efort pentru continua întărire a mișcării sportive din patria noastră.

★

La Ateneul R. P. Române a avut loc joi un simpozion cu tema: „Legea fundamentală a României socialiste".

Simpozionul consacrat proiectului Constituției R. S. România, a fost prezidat de prof. univ. Mihail Ghelmegeanu, vicepreședinte al Consiliului pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice. Au luat cuvîntul Adrian Dimitriu, ministrul justiției, prof. univ. dr. Traian Ionașcu, directorul Institutului de cercetări juridice și prof. univ. Costin Murgescu.

(Agerpres)

La punctul Portița, începe o nouă zi de muncă pentru echipa condusă de Halcha Natal

„Printre tineri, mă simt tînăr!"

(Urmare din pag. I)

continuu. Pot spune, de aceea, că tractorul a crescut odată cu noi, și noi odată cu el.

Ne e greu să facem acum comparații, diferențele sînt foarte mari, enorme. Tractoarele sînt altele, oamenii, deși aceiași, alții. Am să vă dau un exemplu. Cu zece ani în urmă eram secretar al organizației U.T.M. Aveam printre noi și tineri care nu se țineau de meserie, aveau în societate o comportare care ne făcea să roșim. Nu puteam să lăsăm lucrurile așa. Progresul tractorului nostru depindea de oameni, depindea de fiecare dintre noi. Ne-am ocupat de acești tineri, cei mai buni muncitori au pus umărul la creșterea acestor oameni. Ce au devenit ei astăzi? Să luăm exemplul lui Iuga, care este un muncitor de mîna întîia, om de bază în secția noastră. Mă uit uneori cu nostalgie la tinerii care ies din școala profesională și vin în uzina noastră și mă întreb: cum eram noi acum zece ani? Știam mai multe sau mai puține despre meserie? Nu asta are importanță. Important e că acești oameni sînt la vîrsta cînd trebuie foarte mult ajutați, cînd trebuie învățați să zboare. Și trebuie să vă spun că este impresionantă grija pe care le-o arată toți comuniștii și utemiștii, toți muncitorii, acestor tineri care vin în uzină. Pentru că, dacă stau să mă gîndesc, una dintre marile realizări ale socialismului este această atitudine nouă a omului față de om. Trebuie să muncim și să ne ajutăm astfel încît să realizăm cît mai mult, cît mai bine, să progresăm toți în același ritm. Îmi stimez foarte mult colectivul în care muncesc, și n-aș putea să mă despart de el. Tot ce am mai frumos în viață se leagă de tractorul nostru, de oamenii care l-au construit și în mijlocul cărora muncesc. Prin mine sînt și ei prezenți la această masă rotundă, pentru că faptele mele nu se pot despărți de ale lor nici o clipă.

În general, eu cam asta am avut de spus. Sper ca autorul reportajului de acum zece ani să nu fie dezamăgit de felul cum m-am comportat după ce s-a scris despre mine în ziar. La fel am să mă comport și pe viitor.

ÎNTÎLNIRE CU EROI AI

Prof. emerit OCTAV HALUNGA **(mai 1955): i se consacră reportajul intitulat „Profesorul". 62 de ani, 36 ani de profesorat, iubit de sute de elevi pregătiți temeinic de el, „Omul, Profesorul, Educatorul" — cum îl numește cu litere mari, reporterul.**

iunie 1965: pensionat din 1953, continuînd să predea pînă în 1963, își permite azi, în sfîrșit, să stea liniștit acasă.

— Tovarăși, începe profesorul Halunga, eu trăiesc o mare bucurie astăzi. La 72 de ani, dv. mă considerați încă tînăr și m-ați invitat printre acești eroi ai reportajelor dumneavoastră. În 1955, cînd a apărut acel articol intitulat „Profesorul", eu eram pensionar din 1953, dar am mai funcționat la școală încă 10 ani, pînă în 1963. La acea dată, în 1955 eram profesor la cursul seral. Pînă atunci fusesem numai la cursurile de zi, dar după pensionare s-a găsit cu cale ca experiența mea să fie pusă la îndemîna muncitorilor de la seral. În prezent, m-am retras definitiv din învățămînt. Retras vorba vine, pentru că și acum mai vin la mine să le dau o mînă de ajutor unii dintre foștii elevi, sau fiii foștilor mei elevi. Ceea ce îmi face multă plăcere. În momentul de față îl pregătesc pentru examenul de stat pe un tînăr profesor de matematică din regiunea București.

În 45 de ani de catedră, am mîndria să spun că am îndrumat și format peste 400 de ingineri, cîte 10 ingineri pentru fiecare an.

De multe ori, cînd se fac agape la Liceul „Gh. Șincai" descopăr cîte 20 de foști elevi care îmi spun că sînt ingineri. Am foarte mulți elevi care au ajuns oameni despre care îmi face plăcere să vorbesc. Iată, de pildă, mi-l amintesc foarte bine pe elevul Moțoc Ion. Un băiat înalt, delicat, sfios, cu o mare dragoste pentru matematici. La cercul de matematici, pe care îl organizam săptămînal, el era sufletul activității, lua lucrări acasă, participa activ la discuții, dovedea o mare pasiune pentru materie. O singură deziluzie am avut în legătură cu el. În loc să urmeze matematica, s-a dus la Politehnică. Am însă și o mare bucurie: că și el este unul dintre eroii reportajelor dumneavoastră, și iată că am acum ocazia să mă întîlnesc cu el la această masă rotundă, după 10 ani. Mi-e greu să vă explic cît de mare este satisfacția mea.

— *Tovarășe profesor, prin „mîna" dumneavoastră au trecut sute și mii de tineri, ați putut deci face observații îndelungate asupra tinerei generații de azi. Ce anume vă place cel mai mult la această generație?*

— Cel mai mult îmi place, ca să zic așa, societatea în care trăiește această generație, societate care le oferă absolut toate condițiile pentru a se realiza. Cînd eram eu student și elev, de pildă, nu aveam altă carte de matematică decît manualul. Dacă voiam să studiez mai mult trebuia să fac mari eforturi pentru a procura cărți. Astăzi tinerilor nu le lipsește nimic: au cărți, profesori, cămine, burse, biblioteci, distracții, vă spun, este uimitor cît de complete și complexe sînt posibilitățile lor de împlinire. Un tînăr serios, cu dragoste de muncă, poate realiza astăzi în zece ani cît realizam noi pe vremuri în 20—30 de ani. Unii tineri îmi spun: „Avem mult de învățat". Foarte bine, le spun eu. Cu cît aveți mai mult de învățat, cu atît ajungeți mai repede la țintă. Timp se găsește. Citește pînă la 12 noaptea, învățătura nu obosește. Culcă-te în fiecare seară cu o oră mai tîrziu și scoală-te dimineața cu o oră mai devreme. E mare păcat să nu folosești tot ce ai la dispoziție și să nu devii ceea ce poți și trebuie să devii. Îmi place că foarte mulți tineri au azi o personalitate complexă, preocupări multiple. Îmi place că sînt sănătoși, că fac sport. Asta e o mare binefacere. Îmi place spiritul lor neconformist, îndrăzneala, sinceritatea. Înainte erau mulți tineri timizi, lipsiți de îndrăzneală, unii erau repede înfrînți de greutățile vieții. Tinerii de azi sînt oameni solizi sufletește și fizicește. Ei știu să-și aleagă profesia și dacă aș sta să-mi amintesc pe fiecare în parte ce profesie și-a ales aș putea spune că și-o aleg cu din ce în ce mai multă maturitate și spirit de răspundere. Se poate observa o orientare tot mai pronunțată spre profesiunile tehnice. Ei simt că bătălia cea mare care angajează toate forțele e pe șantiere, în fabrici, în uzine, în producția de bunuri materiale. Trebuie să vă spun că nu e zi aproape în care să nu mă întîlnesc cu foștii mei elevi. Unele întîlniri mă bucură, altele mă întristează. Alaltăieri, de pildă, cînd am ieșit de-acasă mă întîlnesc cu o femeie care mă oprește și mă întreabă: „Ce mai faceți, domnule profesor?". Am recunoscut-o după figură, deși nu-i știam numele. Imediat am întrebat-o: „Ce-ți face copilul? (copil pe care eu îl pregătiscem pentru a intra la Electrotehnică, anul trecut). Ea mi-a răspuns că rău. Nu poate să învețe și stă acasă. M-am întristat. Știam că băiatul e capabil, poate să învețe. A doua zi, cînd mă plimbam pe stradă, mă întîlnesc cu el. „De ce nu mai înveți?" l-am întrebat. Mi-a răspuns că a întrerupt învățătura pentru că e destul

Inima patriei, partidul

de GRIGORE HAGIU

Imn României socialiste

Tu, Românie Socialistă,
de forma unei inimi
în centrul Europei,
oval perfect aproape
al unei feţe gînditoare,
şi miez frumos şi expresiv al unei palme
în care linia gîndirii
o-nchipuie, înalţi şi împietriţi, Carpaţii.

Tu, de la soare
conturul ţi-ai împrumutat,
lucidă şi incandescentă — asemeni lui,
şi de la lună,
ţinîndu-ţi discul visător
în semicercul Dunării,
şi-asemeni ei în calmă răsărire.

Trupului nostru-ntotdeauna-i este dor
de forma ta oceanică,
da, mai ales oceanică,
în rotunjimea şi-adîncimea ta;
trăim în tine şi plutim în tine,
îndrăgostiţi de traiul,
de plutirea noastră.

Şi stăm la cîrma anotimpurilor,
primăvară, vară, toamnă, iarnă,
rotind-o spre belşug,
primăvară, vară, toamnă, iarnă,
după busola celor douăzeci şi unu de ani
ce-i numărăm de la Eliberare.

Eliberarea este-n noi
cum stă-n partid înţelepciunea,
eliberare noi numim
ce este-n noi mai plin,
mai dăruit acestor zile,
făptura noastră de acum şi viitoare.

Eliberarea este începutul
de neoprit al luptei noastre,
şi tinereţea noastră şi mîndria noastră.

De la un ţărm şi pînă-n celălalt, plutim spre comunism

Din val în val, din turlă-n turlă,
din arbore în arbore, din cîmp în cîmp,
plutim cu tot pămîntul,
cu toate fabricile şi clădirile,
sîntem o flotă tot la fel de vastă cu oceanul,
în întregime-acoperindu-l.

Nici n-ai putea s-observi mereu iuţeala
acestui marş maritim nemaipomenit,
de n-am lăsa în orice clipă-n urmă
cîte o hală învechită, afumată,
cîte o gură de cuptor cu dinţii ştirbi,
cîte un fier coclit de plug străvechi,
De care ne despărţim vertiginos
lăsîndu-le, rînd pe rînd, să se scufunde,
fără tristeţe sau melancolie.

Pentru călătoria noastră,
ne facem propriul nostru soare, în oţelării,
catarg din stîlpii de înaltă tensiune,
din coşurile de furnale, de rafinării,
şi ceasuri mari de bord din roţile dinţate,
şi punţi din lanurile date-n pîrg,
şi pînză de corabie din steaguri.

Şi ancorăm, cînd vrem,
acolo unde vrem,
svîrlind drept ancore-n adînc,
tuneluri lungi şi înstelate,
de mine-aurifere şi cărbune,
conducte grele
de gaz-metan şi de petrol.

Şi drumul ni-l trasăm cu sfere argintii
de rezervoare chimice,
ducînd cu noi o pulbere,
şi cea mai albă
şi cea mai paşnică din toate pulberile lumii,
doar grîul şi porumbul
făcîndu-le să explodeze,
cu bob mai mare şi curat
în fiecare vară.

Şi luăm cu noi isvoare şi păşuni,
şi rîuri, delte înoptate,
şi silozurile-n care-s strînse
fremătătoarele puzderii
de noi recolte pentru anul viitor.

Călătorim pe-ndestularea noastră,
pe sănătatea noastră,
pe propriile noastre pîini,
mai sigure decît oricare vas din lume,
şi poposind din cînd în cînd
la cheiurile de beton
ce ni le-aduc hidrocentralele în faţă,
s-avem încărcătură pentru drum lumina,
simţindu-ne de ea cel mai legaţi.

Slăvim lumina

Noi de lumină ţinem cel mai mult,
de numele lui Lenin,
care tradus în orice limbă,
lumină-nseamnă,
trăgîndu-ne isvoarele luminii
din rădăcina literelor lui,
luînd ţel şi scop final lumina,
întotdeauna, şi în primul rînd, lumina
pentru destinul nostru,
menit a fi oceanic.

Slăvim
lumina ce o naştem noi pe-acest pămînt
şi ne îmbracă-n dulcele-i veşmînt de flăcări
uneltele,
punîndu-le la lucru mai deplin,
pînă devin chiar ele
o flacără cuvîntătoare.

Geologii trecute,
din împietrirea lor de veacuri,
şi a pămîntului, le scoatem,
restituindu-le luminii mai bogat,
şi apa-n care munţii se răsfrîng,
sau numai stelele,
cu greutatea şi însingurarea lor,
o punem să dea naştere necontenit luminii.

Tot ce atingem noi prefacem în lumină,
ne vrem noi înşine lumină,
cu toată viaţa noastră gravă,
mereu iscoditoare,
cu zonele de umbră-mpovărate,
rămase din părinţi,
cu-nvolburarea sufletelor noastre,
în veşnică mişcare spre mai bine,
întotdeauna fericiţi să ne putem uni
cu marele sistem naţional
de energie a luminii,
care este
Partidul Comunist Român.

Apartenenţă

Partidului noi aparţinem
din prima zi de naştere,
cum România şi-a aparţinut
destinului ei nou, oceanic,
dintotdeauna bănuindu-şi-l,
dar numai azi îmbrăţişîndu-l
cu-o exemplară claritate.

Intrăm maturi într-un partid matur,
primind pe toţi cei care au
o inimă mai mare decît trupul,
un suflet decît inima mai mare,
şi dau mai mult mereu
decît pot lua în schimb.

Ne-a fost întîia oară,
nouă, celor mai tineri mai ales, să fim
primiţi direct în primul rînd al luptei,
căruia noi partid îi spunem,
fiindu-ne candidatura cea mai dreaptă
întreaga noastră viaţă,
de cînd am început să înţelegem pînă azi.

Noi am simţit mereu
un dulce dor de lunecări pe ape,
în braţe — braţe de corăbieri,
în frunte — frunte de căutători,
în fiece unealtă o unealtă
mai dornică de-un mal visat,
şi-n marea noastră întîlnire cu partidul
şi dor şi apă,
şi braţ şi frunte, şi unealtă,
îşi capătă menirea lor firească şi precisă,
şi mai puternică decît gîndeam chiar noi.

Slăvită fie deci puterea
ce-şi hotărăşte singură destinul,
şi mersul ei deopotrivă
din gîndul fiecărui om ce o slujeşte,
de neclintit fiind partidul
care se sprijină şi se încrede
într-unul dintre luptătorii săi,
cum veşnic el se sprijină şi se încrede-n toţi.

Partid al comuniştilor,
îţi meriţi numele de comunist
Oglinda ta purtîndu-ţi-o pe ape,
tot ce era epavă veche
în porturile vechi ai ars,
şi-acum într-însa se reflectă comunismul,
fiindu-i tu întîiul semn
şi chiot de izbîndă-adevărată.

Ne numim comunişti

Ne-am luat un singur nume să ne reprezinte,
numindu-ne dintotdeauna Comunişti,
cum toţi bărbaţii ţării noastre,
dintotdeauna s-au numit Ion,
toate femeile Maria.

Eroi ştiuţi sau neştiuţi,
îşi ascundeau adevăratul nume,
numindu-se numai cu unul singur,
şi noi aşa îi ştim şi-i preţuim,
rostindu-ne în libertate,
şi pentru ei şi pentru noi,
numele nostru scump,
de comunişti.

E-un nume pentru timp şi ţară,
e-un nume pentru drum,
e-un nume pentru fiecare dintre noi,
e-un nume pentru munca noastră
şi pentru ce dorim să fim,
e-un nume care s-a născut
odată cu partidul,
şi merge-odată cu partidul,
nume puternic de destin,
nume de-ocean,
de ţărm spre care năzuim.

Şi locuim, visăm,
ne ducem viaţa prin acest cuvînt,
în marele lui spaţiu,
în vasta lui sonoritate,
şi fiecare fibră cîntătoare-n noi,
cu patimă dorim să se acorde
la simfonia lui adînc oceanică.

Să ai un singur nume pentru orice zi,
să te cunoşti prin el pe tine însuţi,
să-l poţi lăsa urmaşilor
cu inima-mpăcată,
cu universu-ntreg să poţi vorbi prin el,
cu lucrurile toate,
şi să te contopeşti cu lunga lui bătaie,
fiind la înălţimea
răspunderii de a-l purta.

Centrul de foc

Noi ne cunoaştem ţinta
şi ştim ce trebuie să facem
s-o putem ajunge.

Oţelul anilor ce vin,
lumina anilor ce vin
şi grîul anilor ce vin
un ţărm solid îşi află-n noi,
din noi porneşte viitorul,
dintr-un popor întreg,
ce-şi merită destinul lui oceanic.

Priviţi-i fruntea,
aidoma acestei ţări în care s-a născut,
priviţi-i palma,
cu-ntregul relief al ţării tipărit în ea,
priviţi-i gîndul,
în care ţara liniştit respiră,
pentru că ţara-ntreagă şi poporu-ntreg
sînt una.

De două mii de ani s-au aşteptat,
s-au întîlnit de douăzeci de ani
să nu se mai despartă,
sînt o statuie în mişcare,
crescînd mereu cît spaţiul
pe care-l cucereşte zilnic,
asudînd
pe aria plutirii.

Oceanul nostru are om,
deci îl cunoşti prin oameni,
oceanul nostru are mari uzini şi cîmpuri,
deci îl pluteşti prin muncă,
oceanul nostru este ţara,
se leagă deci de celelalte ţări,
oceanul nostru are stea polară,
deci se înalţă pîn-la stele.

Oceanul nostru are ţărm de unde pleacă
şi ţărm unde ajunge,
ocean şi ţărmuri fiind una,
pămînt transfigurat,
continuă plutire ce-o călăuzeşte
din centrul lui de foc,
Partidul Comunist Român,
făuritorul marelui destin oceanic
al României Socialiste.

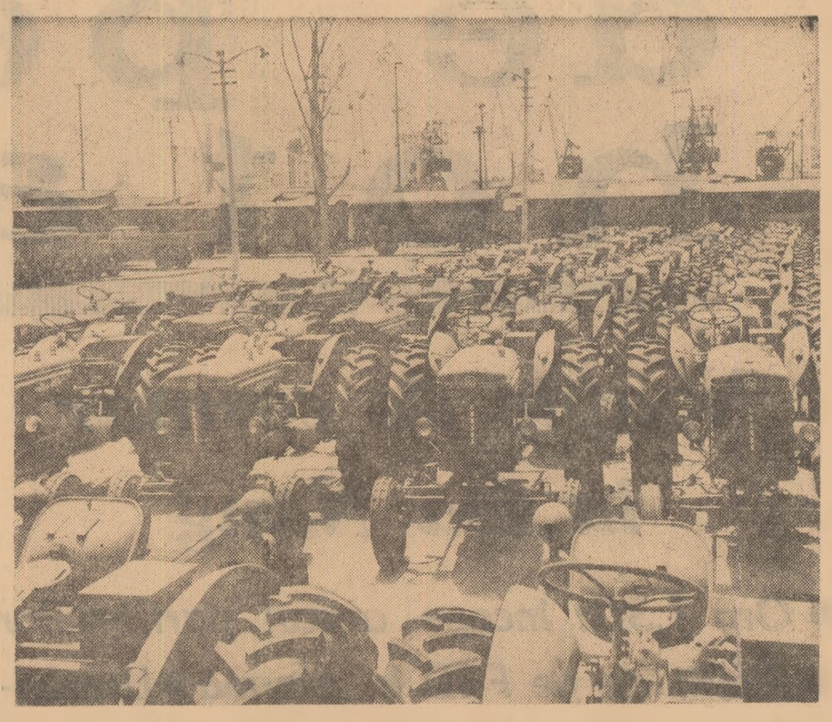

La Constanţa, tractoarele abia descărcate din vagoane aşteaptă îmbarcarea pe navele care le vor transporta spre alte ţări Foto: AGERPRES

Adunarea Comitetului naţional pentru apărarea păcii

Membri ai Comitetului naţional pentru apărarea păcii, preşedinţi şi secretari ai comitetelor regionale de luptă pentru pace, oameni de ştiinţă şi cultură, reprezentanţi ai cultelor din R. P. Română şi alţi invitaţi au participat joi la adunarea Comitetului naţional pentru apărarea păcii, care a avut loc în Capitală.

După cuvîntul de deschidere rostit de acad. Geo Bogza, vicepreşedinte al comitetului, acad. Horia Hulubei, vicepreşedinte, a făcut o expunere despre activitatea mişcării pentru pace din R. P. Română şi pregătirile în vederea Congresului mondial pentru pace, independenţă şi dezarmare de la Helsinki care va avea loc între 10 şi 15 iulie.

Au luat apoi cuvîntul acad. Gheorghe Mihoc, scriitoarea Lucia Demetrius, Alexandru Ionescu, vicar al Arhiepiscopiei ortodoxe Bucureşti, Mia Groza, vicepreşedintă a Consiliului naţional al femeilor, ing. Gheorghe Prunache de la Combinatul chimic Borzeşti, artistul poporului Vida Geza, Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.M., Raicov Svetomir, membru al C.N.A.P., Nestor Ignat, preşedintele Uniunii Ziariştilor.

Vorbitorii au subliniat activitatea rodnică desfăşurată de mişcarea pentru pace din ţara noastră, participarea largă a cetăţenilor la numeroasele şi variatele manifestări organizate la oraşe şi sate.

Ei şi-au manifestat adeziunea la politica de pace a statului nostru şi au condamnat acţiunile agresive ale S.U.A. în Vietnam, exprimîndu-şi solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului vietnamez. Ei au arătat că evenimentele care au loc în Vietnam, Republica Dominicană şi în alte regiuni ale lumii necesită mai mult ca oricînd întărirea vigilenţei popoarelor, acţiunea unită a tuturor forţelor păcii.

S-a relevat că în legătură cu apropiatul Congres de la Helsinki comitetele regionale de luptă pentru pace au organizat şedinţe plenare, în care s-a subliniat că solii poporului român vor exprima la congres voinţa fermă de pace şi colaborare între popoare.

În continuarea lucrărilor au fost cooptaţi noi membri în C.N.A.P. şi au fost aleşi ca noi membri în Biroul Comitetului naţional pentru apărarea păcii: acad. Athanase Joja — preşedinte, acad. Gheorghe Mihoc — vicepreşedinte, Ion Cotoţ — secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Română, şi Vasile Nicolcioiu — secretar al C.C. al U.T.M. — membri, Ioan Grigorescu, scriitor, redactor-şef la revista „Contemporanul" — secretar.

Participanţii la adunare au ales delegaţia la Congresul mondial de la Helsinki, alcătuită din acad. Athanase Joja — conducătorul delegaţiei, acad, Geo Bogza, artistul poporului Radu Beligan, prof. univ. Ion Creangă, Mia Groza, Nestor Ignat, prof. univ. George Ivaşcu, Octav Livezeanu, vicepreşedinte al I.R.R.C.S., acad. Gheorghe Mihoc, Justin Moisescu, mitropolitul Moldovei şi Sucevei, prof. univ. Costin Murgescu, Sanda Rangheţ.

S-a dat apoi citire mesajului trimis de adunare Comitetului de pregătire a Congresului mondial pentru pace.

În încheierea adunării, a luat cuvîntul acad. Athanase Joja.

(Agerpres)

Complexul minier Moldova Nouă a intrat în funcţiune

(Urmare din pag. I)

mult statornicite. Aici l-am cunoscut pe Constantin Pavel. Un om încă tînăr, totuşi e cel mai vechi miner din această mină nouă. El i-a însoţit de la început pe geologi în căutările lor peste dealuri şi în hrubele afumate din împrejurimi. Vechile galerii, se spune, datează de pe timpul Mariei Tereza. Alţii sînt de părere că, şi mai înainte, îşi încercaseră norocul aici romanii. Însoţindu-i pe geologi (uneori, ca localnic, arătîndu-le el locurile), Constantin Pavel a dat peste dălţi şi tîrnăcoape ruginite, a dat peste armături din lemn de pin cum nu se mai fac de mult, a găsit vagoneţi pe roţi de lemn făcuţi să înainteze pe şine de lemn, alături de copite de cal şi chiar de clavicule şi femururi omeneşti. Cîndva ele vor fi expuse, poate, într-un viitor muzeu al noii aşezări miniere... Mai încoace, între cele două războaie mondiale, cîteva societăţi capitaliste au făcut săpături de încercare. „N-am găsit nimic, cei dinainte au scos tot bunul". Şi plecau. Dar Constantin Pavel, în peregrinările lui, a dat peste galerii săpate în zăcămînt bun şi apoi astupate. Societăţile capitaliste se suspectau reciproc, se concurau, făceau tot ce puteau ca să-şi înlăture rivalii. Au trebuit să vină în anii noştri, geologi înarmaţi cu foreze moderne şi cu gînd cinstit ca să descopere zăcăminte de sute şi chiar de mii de ori mai bogate ca cele pe care ani de-a rîndul, capitaliştii şi le ascunseseră unii altora. Au venit apoi minerii şi au început să sape galerii şi tuneluri. Se descoperise o mare bogăţie a ţării şi ea trebuia valorificată după planuri raţionale... Maistrul de schimb, Ion Pantea, ne conduce prin galerii care de pe acum par nesfîrşite. Din cînd în cînd se opreşte să bată cu ciocanul lui mineresc cu şpiţ în peretele plămădit parcă dintru început cu oglindă pisată: vîne bogate de minereu, aproape aramă curată.

Din mină, minereurile extrase cu metode de înaltă productivitate iau drumul staţiei de flotaţie (pînă va fi gata tunelul de evacuare a minereurilor, lung de aproape trei kilometri, sînt transportate cu autobasculantele. Peste două luni pe acest drum subteran vom întîlni vagonete de 3 m c fiecare, remorcate de puternice locomotive electrice). Instalaţiile şi agregatele se află acum după perioada de probe tehnologice: examen greu dar pe care l-au trecut cu bine. Şi apoi mulţi din cei care le-au montat vin de la Baia Mare, de la Deva, de la Leşul Ursului unde au dat în folosinţă flotaţii asemănătoare.

Toate operaţiile de sortare şi măcinare se fac cu ajutorul agregatelor şi instalaţiilor înlănţuite în linii tehnologice complexe.

Înzestrată cu instalaţii şi utilaje fabricate de industria noastră constructoare de maşini, uzina de preparare a minereurilor din cadrul complexului furnizează materii prime pentru producţia de cupru şi pentru fabricarea acidului sulfuric. Concentratele de calcopirită produse aici vor fi transformate în cupru la noile capacităţi de producţie date în funcţiune la Combinatul chimico-metalurgic din Baia Mare, iar concentratele pirituoase vor fi trimise pe calea apei la combinatul chimic de la Turnu Măgurele. Ne însoţeşte pe viitorul drum al metamorfozării minereurilor inginerul Lucian Onofrei. E inginer-şef la Întreprinderea de preparare a minereurilor din Săsar; aici a fost detaşat pe cîteva luni pentru a pune umărul la darea în folosinţă a noii flotaţii. E deci un specialist, nu vede pentru prima dată asemenea instalaţii. Observăm, cu toate acestea, că are lumini în ochi cînd ne explică funcţionarea, parametrii şi caracteristicile utilajelor.

...Pe platoul din faţa halei filtrelor s-au strîns mineri, muncitori de la preparaţia minereurilor, constructori, invitaţi din comunele raionului. Mulţi din cei aflaţi de faţă n-au avut prilejul să se cunoască personal. Însă cu toţii ştiu că deschiderea unei mine, de importanţa celei de aici, înseamnă o înfrăţire cu timpul şi, în cazul de faţă, cu progresul, cu dezvoltarea economică şi culturală.

Iată-l pe maistrul Iosif Izvoreanu. A condus lucrări importante la Bicaz, şi mai înainte la Bumbeşti-Livezeni, la Vatra Dornei, la Predeal, la Călimăneşti. Omul a săpat tuneluri peste tot şi acum, cînd tocmai ieşise la pensie şi se întorsese acasă, s-a apucat să mai sape unul. Cum să nu fi fost primit să lucreze tocmai la tunelul ăsta din spatele casei lui? De cînd a început să se lucreze la deschiderea noilor zăcăminte, localitatea natală a maistrului Izvoreanu s-a dezvoltat mai mult decît înainte, într-o viaţă de om. Pe malul Dunării s-au ridicat blocuri de locuinţe cu multe etaje, s-au asfaltat şosele, s-au deschis magazine noi. Se va construi un port cu magazii şi autrepozite pentru expedierea pe Dunăre a minereurilor concentrate la Combinatul de la Turnu Măgurele dar şi pentru călători.

Între cei care ascultă discursul inaugural e şi un tînăr inginer (anume nu-i transcriem numele, pentru că de fapt sînt mai mulţi ca el). E în primul lui an de şantier. I s-a părut greu anul acesta. Astă iarnă, la celelalte greutăţi ale vieţii de şantier s-a adăugat şi „Coşava", vînt ce bate cu violenţă puţin obişnuită prin partea locului. S-a întîmplat să dărîme acoperişuri, să dărîme panouri de zidărie şi chiar să îndoaie stîlpi ai reţelelor electrice, „Urlă valea!" strigau zidarii la primele semne ale vîrtejului şi alergau să pună la adăpost ce se mai putea pune. „Urlă valea", repeta cu tristeţe tînărul nostru gîndindu-se că s-ar mai găsi şi alte locuri mai puţin vitrege unde ar putea să muncească. Totuşi n-a plecat. În scrisorile către logodnică se amuza, nu fără a face puţin romantism, asemănînd Coşava cu Mistralul cîntat de un poet cunoscut.. Acum toate acestea au trecut şi el se simte alt om, mai maturizat. Moldova Nouă a intrat în rîndul aşezărilor miniere importante care s-au născut în anii şesenalului. Acum ochii oamenilor sînt aţintiţi spre izbînzile viitoare...

Urgentaţi prăşitul, a început secerişul!

(Urmare din pag. I)

din raionul Ploieşti, unde am întreprins raidul nostru, se ocupă cu aceeaşi grijă de participarea tinerilor la lucrările din cîmp. La Tîrgşoru-Vechi în întrecerea socialistă între echipe şi brigăzi se urmăresc două obiective principale: scurtarea timpului de lucru la fiecare prăşilă şi asigurarea unei calităţi corespunzătoare pe fiecare metru pătrat. Organizaţia de bază U.T.M. se îngrijeşte cu toţi tinerii să-şi îndeplinească exemplar îndatoririle ce le revin şi în principal să respecte disciplina socialistă.

Comitetul raional U.T.M. cunoaşte bine activitatea pe care o desfăşoară organizaţiile amintite, ştie şi unde treburile merg mai anevoie. Acum e momentul ca experienţa bună să fie răspîndită. Lucrările din cîmp cer urgenţă mai ales în unităţile mult rămase în urmă. La Bilciuleşti, însă unii tineri absentează de la muncă, iar alţii fac lucrări de proastă calitate. Este ruşinos faptul că tineri, ca şi ei, din unităţile vecine Frasinu şi Corneşti vin să le prăşească lanurile cu porumb. Şi n-ar fi fost nevoie de asemenea sprijin dacă fiecare tînăr şi-ar fi înţeles prima lui îndatorire: participarea la muncă. Acest fapt trebuie să constituie o preocupare imediată şi permanentă a organizaţiei de bază U.T.M. Pentru că şi la Bilciuleşti există condiţii la fel de bune ca şi la Gherghiţa, Balta Doamnei, Brăiţaru şi alte unităţi unde tinerii sînt în primele rînduri la muncă, acum cînd cerinţele sînt deosebit de mari. Aceeaşi atenţie trebuie să acorde antrenării tinerilor la muncă şi organizaţiile U.T.M. din Petroşani, Ciupelnita şi alte unităţi unde lucrările de întreţinere a culturilor sînt rămase în urmă. Aceasta cu atît mai mult cu cît mai este de efectuat prăşila a treia manuală pe mai mult de 8 000 de hectare cu porumb şi trebuie terminată a patra prăşilă la sfecla de zahăr. Aşa cum s-a stabilit, aceste lucrări trebuie încheiate în primele zile ale lunii iulie, pentru că în curînd începe secerişul şi va fi nevoie de multe forţe pentru executarea rapidă a acestei importante lucrări.

REPORTAJELOR NOASTRE

„Sîntem stăpînii timpului"

ION MOŢOC (mai 1955): erou al reportajului „Profesorul". Elev în clasa a X-a, Şcoala medie nr. 20 din Bucureşti. Pasionat de matematică, reporterul îl vedea peste ani constructor de nave interplanetare. iunie 1965: inginer la Institutul de proiectări pentru automatică. (Reporterul nostru nu a greşit prea mult).

De fiecare dată cînd mă întîlnesc cu foştii mei profesori trăiesc aceleaşi emoţii care de tînăr, are 18 ani, şi vrea să-şi trăiască mai întîi viaţa. Abia după aceea o să-şi pregătească viitorul. Eu l-am întrebat atunci: „Dumneata ştii ce făcea Mihail Kogălniceanu la 18 ani, la vîrsta dumitale? Scria istoria românilor, era un om de ştiinţă. Crezi că 18 ani e o vîrstă fragedă, o vîrstă la care nu se pot face lucruri mari şi serioase în viaţă?" Discuţia a fost foarte lungă şi sper că l-am convins să reia învăţătura.

Mă încercau la examene. Participînd la această întîlnire mă simt emoţionat în primul rînd pentru că se află aici de faţă fostul meu profesor de matematici, profesorul Halunga, căruia îi port o mare stimă. Am învăţat multe de la dînsul, cel mai important a fost dragostea de muncă, pasiunea pentru descoperirea tainelor ştiinţei. Îmi amintesc că acum 10 ani am fost extrem de emoţionat cînd am văzut că în reportajul care s-a scris despre dînsul în „Scînteia tineretului" se vorbea şi despre mine. În felul acesta devenisem cumva coleg cu profesorul meu.

Ce-aş putea să vă spun despre mine? În reportajul de acum zece ani se spunea că sînt studios, că îmi place să muncesc, să calculez. Pasiunea mea era încă de atunci automatizarea. Îmi plăcea să visez la viitorul îndepărtat, mă fascinau romanele ştiinţifico-fantastice, cu maşini uluitoare şi nave interplanetare, îmi plăcea tot ce e modern. Am urmat politehnica, sînt inginer şi mă ocup de automatizări. Sînt şi asistent la facultatea pe care am terminat-o. Desfăşor şi activitate obştească, sînt membru în comitetul U.T.M. Cu alte cuvinte, sînt foarte ocupat, în tot timpul săptămînii aproape că nu am nici o oră liberă, muncesc şi învăţ zi de zi. De ce mi-am ales această profesiune? Nu întîmplător. La început nu bănuiam uriaşa importanţă şi dezvoltare pe care o va lua automatizarea. Mă fascina meseria ca atare, dar nu-i ghiceam marea ei utilitate. Automatizarea e una dintre problemele cheie ale industriei noastre. De ea depinde ridicarea la o înaltă tehnicitate a procesului industrial. Pe măsură ce învăţam, descopeream tot mai mult valoarea acestei profesiuni, deveneam din ce în ce mai conştient de rolul ei în asigurarea progresului industriei noastre. Am devenit deci specialist în automatizare. Ca asistent pregătesc cadre pentru acelaşi domeniu. Automatizarea este o disciplină, dacă ne îngăduim să-i spunem aşa, nouă, necunoscută cu cîţiva ani în urmă. Poate că cel mai important fapt petrecut cu mine în aceşti zece ani este acela că de la visuri fanteziste, specifice oricărui adolescent, am ajuns la înţelegerea realistă şi precisă a rostului meu în viaţă. Vă mărturisesc că meseria mă pasionează enorm. În prezent am o lucrare foarte grea: proiectul unor lucrări de modernizare a portului Constanţa. Apoi o lucrare pentru automatizarea unor utilaje la Fabrica „Penicilina" (la masa rotundă se află şi inginerul Nistor de la această fabrică: „Să ştiţi că lucrarea dumneavoastră, este urgentă, grăbiţi-vă"). Mă grăbesc, răspunde tovarăşul Moţoc. Spuneam că timpul e o mare problemă. El e şi prietenul şi duşmanul nostru. Mă străduiesc să-mi organizez astfel viaţa încît să nu fie el stăpînul meu, ci eu să fiu stăpînul lui. Îmi place să fac şi sport. Îmi place foarte mult. În fiecare duminică plec la munte sau în pădurile din jurul Bucureştiului, şi alerg. Am descoperit un sport nemaipomenit de frumos şi pasionant: orientarea turistică. Ţi se dă harta unui traseu, o busolă, iar tu trebuie să te descurci singur pe teren. După fiecare antrenament sau concurs mă întorc la muncă odihnit şi împrospătat.

Pentru viitor, am planuri serioase. Mă pregătesc pentru aspirantură. Va trebui să muncesc enorm. Meseria mea este însă atît de frumoasă şi necesară încît nici o greutate nu mă sperie. Dacă mi se întîmplă cîteodată să obosesc învăţînd, închid ochii o clipă şi mă gîndesc la profesorul meu de matematici, Halunga. Oboseala îmi dispare imediat şi mă apuc din nou de învăţat. Vă promit că peste alţi zece ani să merit cinstea de a se scrie din nou despre mine în ziarul dumneavoastră.

— Tovarăşe inginer, ce legătură credeţi că există între destinul individual şi epocă? Mai concret, care este, în procesul unei deveniri, legătura dintre aspiraţiile şi aptitudinile unui tînăr şi epoca în care trăieşte?

— Am înţeles întrebarea dumneavoastră. Exact la acest lucru voiam să mă refer în încheiere. Fără îndoială că eu sînt un om fericit în ceea ce priveşte condiţiile în care mi-am împlinit idealul de viaţă. În zece ani am urmat o facultate (pe care mi-am dorit-o), am devenit inginer, asistent universitar, am început aspirantura. Dar am învăţat în condiţii cu totul excepţionale, nimic nu m-a stingherit, ci dimpotrivă, m-a stimulat. Comparaţii nu pot să fac, pentru că nu am cu ce, eu trecutul nu-l cunosc din experienţă personală. Îmi dau însă perfect de bine seama — şi nu pot să nu fiu sincer emoţionat pentru aceasta — că trecutul, prezentul şi viitorul meu au pe ele amprenta luminoasă a anilor socialismului în care m-am format ca om, că am ajuns ceea ce am ajuns şi voi ajunge ceea ce voi ajunge pentru că trăiesc în această societate. Altceva n-aş putea să mai adaug.

de peste hotare

Noapte de coşmar la Da Nang

• Ora 1,30: începe atacul partizanilor • Piloţii de pe F-10 în alarmă • Urmărire fără rezultate

S-a întîmplat joi la ora 1,30 noaptea. În clădirea construită în imediata apropiere a pistei principale de la baza Da Nang, cea mai importantă bază de operaţii aeriene a S.U.A. din Vietnamul de sud, unde avioane grele de bombardament aşteptau să decoleze în zori, cei 25 de piloţi ai escadrilei F-10 se odihneau. Deodată au început explozile. Obuze de mortiere cădeau asupra pistei, asupra avioanelor, asupra grămezilor de bombe ce aşteptau să fie urcate în aparate. „Mai întîi am crezut că explozile proveneau de la proprile noastre mortiere — a declarat sergentul John Brown care era sentinelă. Apoi mi-am dat seama că eram supuşi unui atac. Părea că întreaga regiune era plină cu trupe ale Vietcongului (denumire dată patrioţilor sud-vietnamezi N.R.). Primul val de obuze se pare că nu şi-a atins ţinta. Dar cel de al doilea şi al treilea au lovit în plin".

Maiorul George Moore, comandantul escadrilei F-10 a trăit o „experienţă" şi mai dură. „Am fost aruncat pur şi simplu din pat într-unul din pereţii dormitorului — mărturisea el unui corespondent al agenţiei ASSOCIATED PRESS. Obuzele de mortier păreau să vină de la numai 50 de paşi de noi". Şi astfel, s-a consumat o nouă acţiune curajoasă a patrioţilor sud-vietnamezi. Au fost distruse şi avariate cu grenade de mînă 28 de avioane americane, printre care şi aparate de vînătoare cu reacţie. S-au înregistrat, de asemenea, morţi şi răniţi.

Cu numai cîteva zile înainte, comandantul forţelor de infanterie marină ale S.U.A., generalul maior Walter declara: „Vietcongul nu va mai putea pătrunde niciodată în perimetrul de apărare al bazei Da Nang". Într-adevăr, aici a fost dizlocat cel mai puternic dispozitiv militar nord-american. Baza era apărată de 9 500 de infanterişti marini, la care se adăugau încă 3 000 de militari, din personalul bazei. În jurul aeroportului au fost instalate mai multe linii de apărare, au fost aduse instalaţii radar pentru detectarea partizanilor. Nimic nu a ajutat. După cum arată unul din corespondenţii agenţiei U.P.I. partizanii **„s-au infiltrat prin toate liniile de apărare, au pătruns pînă în apropierea pistelor de decolare şi, după încetarea bombardamentului de mortiere, au atacat cu arme uşoare şi grenade de mînă".** Acţiunea de urmărire a lor nu a dus la nici un rezultat. Nu a putut fi găsit nici măcar un singur partizan.

La cîteva ore după declanşarea atacului, aceleaşi oficialităţi care proclamau „deplina siguranţă" a bazei Da Nang şi-au schimbat părerea. „Nu există un număr suficient de infanterişti marini pentru a asigura apărarea bazei" — a declarat generalul de brigadă Frederik Karch, comandantul adjunct al celei de a treia divizii de infanterie marină. „În jurul bazei — a explicat el — se găsesc 1 110 case vietnameze şi în fiecare din ele se poate găsi un mortier".

Eşecul a fost total. **Bombardamentul** — subliniază agenţia FRANCE PRESSE — **confirmă impasul militar în care se găsesc forţele americane din Vietnam. El demonstrează că nici măcar 50 000 de militari americani nu sînt de ajuns pentru a îndeplini sarcina apărării bazelor. În urmă cu cîteva zile avioane americane au fost avariate la baza Nha-Trang. Joi dimineaţa au căzut obuze de mortier asupra aerodromului Quang Ngai din centrul Vietnamului de sud".**

Comandamentul american din Saigon a cerut imediat trimiterea de noi trupe. În zorii zilei de joi au şi debarcat încă 500 de infanterişti marini la Qui Nhon, situat la 420 km nord-est de Saigon. Probabil vor fi aduse şi alte trupe. **„Dar situaţia forţelor americane va continua să fie vulnerabilă".** (FRANCE PRESSE). Aceasta întrucît oricît de mulţi militari vor fi aduşi în Vietnamul de sud, nu va putea fi înfrîntă lupta de eliberare a poporului sud-vietnamez.

S. E.

Declaraţia comună sovieto-iugoslavă

MOSCOVA - (Agerpres). — În declaraţia comună sovieto-iugoslavă se subliniază că cele două părţi au constatat cu satisfacţie că colaborarea între ele se dezvoltă cu succes în toate domeniile pe baza principiilor internaţionalismului socialist, egalităţii depline, respectării suveranităţii şi neamestecului în treburile interne. S-a exprimat reciproc dorinţa de a se dezvolta colaborarea economică, constituindu-se în acest scop un comitet mixt guvernamental, precum şi colaborarea în alte domenii.

Cele două părţi au confirmat identitatea şi apropierea punctelor de vedere în aprecierea problemelor principale ale situaţiei internaţionale actuale. Ele subliniază că situaţia internaţională agravată „este un rezultat al încercărilor celor mai reacţionare forţe de a menţine sau recuceri poziţiile lor imperialiste pe calea agresiunii şi intervenţiei armate împotriva altor ţări", condamnă agresiunea armată a S.U.A. în Vietnam, exprimîndu-şi profunda lor îngrijorare şi cer să i se pună capăt imediat.

Declaraţia arată că cele două ţări se pronunţă pentru dezarmarea generală şi totală şi acordă o mare însemnătate ideii privind convocarea unei conferinţe mondiale de dezarmare.

Iugoslavia şi Uniunea Sovietică sînt vital interesate în crearea unui sistem adecvat de securitate în Europa, în reglementarea paşnică a problemei germane, sprijină propunerile cu privire la crearea zonelor denuclearizate în Europa centrală şi în Balcani. Cele două ţări militează pentru lichidarea deplină a colonialismului şi neocolonialismului şi îşi exprimă sprijinul pentru popoarele din Asia, Africa şi America Latină care luptă pentru obţinerea şi întărirea libertăţii şi independenţei. Ele se pronunţă pentru întărirea rolului şi eficacităţii O.N.U. în menţinerea păcii şi securităţii în lume.

Reprezentanţii Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia şi ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice „îşi exprimă hotărîrea de a milita într-o măsură deplină pentru a aduce o contribuţie la întărirea mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale şi a tuturor forţelor progresiste în lupta pentru pace şi progres social.

L. Brejnev, A. Mikoian şi A. Kosighin au acceptat invitaţia preşedintelui Tito să viziteze Iugoslavia.

U.R.S.S.: la Moscova a fost terminată ansamblarea primului bloc de locuinţe cu 16 etaje cu schelet şi panouri.

Semnificaţia unei omisiuni

De ce nu figurează S. U. A. în itinerarul preşedintelui chilian

Cu prilejul vizitei pe care o întreprinde în prezent preşedintele Republicii Chile, Eduardo Frei, prin unele ţări latino-americane (Argentina, Uruguay, Brazilia, Venezuela şi Peru) şi vest-europene (Italia, Franţa, Marea Britanie şi R. F. Germană) vor fi discutate importante probleme economice.

Cercurile politice continuă să discute semnificaţia faptului că Frei nu a inclus în itinerarul său şi Statele Unite. La conferinţa de presă, preşedintele a evitat să dea lămuriri în această problemă, în schimb, el a ţinut să amintească faptul că primul stat care i-a făcut o invitaţie, după alegerea sa, a fost Marea Britanie şi apoi celelalte ţări din Europa Occidentală pe care urmează să le viziteze. Numeroşi observatori fac o legătură între faptul că Frei nu va vizita S.U.A. cu opoziţia puternică a guvernului chilian faţă de intervenţia armată a S.U.A. în Republica Dominicană şi încercarea Statelor Unite de a legiuiza această intervenţie prin crearea forţelor interamericane ale O.S.A.

Unul din principalele puncte care va sta în centrul discuţiilor cu preşedinţii ţărilor latino-americane este, potrivit declaraţiei lui Frei, mult controversata problemă a sesiunii miniştrilor de externe ai ţărilor O.S.A., care urmează să-şi înceapă lucrările la 4 august în oraşul Rio de Janeiro. După cum se ştie, majoritatea statelor membre ale acestei organizaţii din continentul sud-american şi-a exprimat opoziţia faţă de actuala structură şi eficacitatea O.S.A., formulînd, totodată, propuneri concrete, între care, la un loc de frunte se află cea a lui Eduardo Frei, de reorganizare a O.S.A. în sensul stabilirii unor relaţii de egalitate pe baza cărora să se promoveze, probabil în cadrul unui organism de integrare latino-american, colaborarea economică între popoarele continentului de la sud de Ecuator.

Atena:

Cauzele unor disensiuni

Premierul Papandreu şi-a anunţat hotărîrea de a aplica prevederea legală care acordă guvernului dreptul de a înlocui în fiecare an o cincime din cadrele armatei. Potrivit presei de centru, se intenţionează trecerea în rezervă a unor elemente de dreapta cunoscute pentru activitatea lor ostilă guvernului, printre care actualul şef al statului major, generalul Ghenimatas, care a patronat fraudele electorale din noiembrie 1961.

Hotărîrea premierului s-a lovit, însă de reacţia puternică a aripei drepte a centrului, condusă de ministrul de finanţe, Mitsotakis, din care face parte şi ministrul apărării, Garoufalias, dar s-a bucurat de aprobarea marii majorităţi a deputaţilor Uniunii de centru şi a tuturor deputaţilor E.D.A.

Discordia ivită în guvern este în prezent speculată la maximum de partidul de dreapta E.R.E. pentru a avansa ideea creării unui guvern de centru-dreapta. Cotidianul guvernamental „Ta Nea", relevă că „cercuri ale palatului, ale dreptei şi din străinătate duc o luptă încăpăţînată pentru a limita epurările din armată la persoana lui Ghenimatos, cu scopul de a rămîne neatins aparatul juntei militare".

URUGUAY: Demonstraţie a studenţilor din Montevideo împotriva politicii S.U.A. în Republica Dominicană

Şedinţa Consiliului de Miniştri francez

Fixarea datei alegerilor prezidenţiale

PARIS 1 (Agerpres) — Joi a avut loc la Paris o şedinţă a Consiliului de Miniştri al Franţei în cursul căreia au fost abordate următoarele probleme: fixarea alegerilor prezidenţiale din Franţa şi sesiunea Consiliului Ministerial al Pieţei comune de la Bruxelles. La sfîrşitul şedinţei, ministrul informaţiilor Alain Peyrefitte a declarat corespondenţilor de presă că primul tur de scrutin a alegerilor prezidenţiale va avea loc la 5 decembrie, iar cel de-al doilea la 19 decembrie.

PE SCURT

● *Muzeul „Ermitaj" din Leningrad a primit în dar de la graficianul român Gy Szabo Bela 20 de gravuri în lemn — ilustraţii la „Divina Comedia" de Dante. În prezent, Muzeul „Ermitaj" dispune de circa 100 de lucrări ale graficianului Gy Szabo Bela.*

● La 30 iunie s-a încheiat anul financiar în Statele Unite. Potrivit declaraţiilor ministrului de finanţe, Henry Fowler, s-a înregistrat un deficit de 3,5 miliarde dolari. Anul trecut, deficitul bugetar a atins suma de 8,2 miliarde dolari. Cu toate că Statele Unite înregistrează anual excedente la export, balanţa de plăţi se încheie cu deficite datorită finanţării angajamentelor militare americane din străinătate, ajutoarelor externe, investiţiilor şi altor cheltuieli în străinătate.

● Agenţia China Nouă anunţă că la 30 iunie a avut loc la Varşovia cea de-a 126-a întîlnire a ambasadorilor S.U.A. şi R. P. Chineze acreditaţi în R. P. Polonă. Convorbirea a durat două ore şi 35 minute.

Următoarea întîlnire a fost fixată pentru 17 septembrie 1965.

VIZITA MINISTRULUI DE EXTERNE UNGAR LA LONDRA

● *Janos Peter, ministrul afacerilor externe al R. P. Ungare, care se află într-o vizită oficială în Anglia, a avut la 1 iulie o convorbire cu Michael Stewart, ministrul afacerilor externe al Angliei.*

Au fost discutate diferite probleme internaţionale şi de interes reciproc.

LĂRGIREA RELAŢIILOR ECONOMICE SOVIETO-JAPONEZE

● Agenţia TASS anunţă, că în urma tratativelor de la Moscova dintre cercurile de afaceri ale Uniunii Sovietice şi Japoniei, a fost creat Comitetul mixt sovieto-japonez de colaborare economică. În afară de acesta se prevede organizarea în fiecare dintre cele două ţări a unui comitet. Anual vor avea loc conferinţe în scopul lărgirii relaţiilor economice dintre cele două ţări. Prima conferinţă se va desfăşura la Tokio în luna martie a anului 1965.

● După cum transmite agenţia C.T.K., într-o convorbire cu reprezentanţi ai organizaţiilor pentru comerţ exterior din R. S. Cehoslovacă, Stephen Agix, directorul firmei engleze „Envoy Journals Ltd", a arătat printre altele că „reprezentanţii englezi sînt pe deplin satisfăcuţi de colaborarea comercială şi economică în continuă dezvoltare dintre Cehoslovacia şi Marea Britanie". Relaţiile dintre organizaţia cehă pentru comerţ exterior „Kovo" şi firma engleză „Callaghan" constituie în ultima vreme un exemplu de colaborare rodnică, în special în domeniul maşinilor pentru industria textilă. În continuare, S. Agix, a anunţat apropiata vizită la Praga a unui mare grup de oameni de afaceri englezi, care va stabili contacte cu organizaţiile cehe pentru comerţ exterior şi cu o serie de întreprinderi.

DEMISIA PREMIERULUI YEMENIT

● După cum relatează postul de radio Sanaa, primul ministru al Yemenului, Ahmed Muhammed Noaman, a adresat Comitetului special pentru îndeplinirea prevederilor conferinţei de la Khamer o declaraţie anunţînd că demisionează din funcţia sa. El şi-a motivat această hotărîre prin dificultăţile pe care le întîmpină în traducerea în viaţă a hotărîrilor conferinţei de la Khamer, cu privire la reconcilierea naţională şi la încetarea războiului fratricid, pentru care a consimţit să formeze guvernul la 24 aprilie a.c.

Luînd cunoştinţă de declaraţie, Comitetul special pentru îndeplinirea prevederilor Conferinţei de la Khamer a cerut guvernului să-şi continue activitatea şi a trimis o delegaţie pentru a duce tratative cu **Ahmed Noaman care se află** în prezent la Cairo.

Noi demonstraţii ale studenţilor sud-coreeni

Joi, studenţii de la Universitatea din Seul au organizat o nouă demonstraţie de protest împotriva tratatului japono-sud-coreean. Aproximativ 1 000 de studente de la colegiul din capitala sud-coreeană au organizat, de asemenea, o demonstraţie de protest după care au declarat o grevă a foamei. La Facultatea de Medicină a avut loc o demonstraţie a studenţilor care au lansat o campanie de boicotare a mărfurilor japoneze în Coreea de sud.

Observatorii politici din Seul remarcă faptul că între 22—29 iunie, la acţiunile de protest împotriva acordurilor japono-sud-coreene au participat peste 100 000 de locuitori

Grevă generală în Uruguay

MONTEVIDEO 1 (Agerpres). — Peste 200 000 de muncitori şi funcţionari din Uruguay au intrat într-o grevă generală de trei zile care a cuprins aproape întreaga ţară. Greviştii cer îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi sporirea salariilor.

De altfel, în ultimele luni, în diferite regiuni ale ţării a avut loc un adevărat val de greve, muncitorii şi funcţionarii cerînd guvernului să ia măsuri împotriva creşterii continue a costului vieţii şi pentru îmbunătăţirea situaţiei economice a ţării, în general.

După 40 de zile...

De 40 de zile Belgia este guvernată de un cabinet interimar. În 40 de zile nu s-a putut forma un nou guvern. Toate formulele, şi au fost numeroase, încercate pînă în prezent nu au dus la nici un rezultat, principalele trei partide belgiene nereuşind să ajungă la un acord privind constituirea guvernului.

Datele problemei sînt cunoscute.

La 23 mai au avut loc alegeri parlamentare. În cadrul acestor alegeri cele două partide care formau fosta coaliţie guvernamentală, şi anume social-creştinii şi socialiştii, au suferit un eşec important. Aceasta a dus la reducerea considerabilă a numărului locurilor deţinute în parlament de aceste partide. Cifrele arată că fostei coaliţii guvernamentale îi lipseşte un singur vot în Camera inferioară a parlamentului pentru a dispune de majoritatea de două treimi.

De ce este atît de necesară această majoritate? Pentru că cele două partide şi-au propus să înfăptuiască o reformă constituţională. În linii mari, această reformă preconizează o mai mare autonomie administrativă şi culturală pentru cele două comunităţi belgiene — valonă şi flamandă — precum şi pentru populaţia bilingvă din regiunea Bruxelles-ului. Or, pentru adoptarea reformei constituţionale sînt necesare voturile a două treimi din membrii camerei, ceea ce tocmai lipseşte partidelor social-creştin şi socialist.

Aşa că s-a încercat o formulă „în trei" la care să participe pe lîngă cele două partide amintite şi partidul liberal.

Formula născută în retortele alchimiştilor parlamentari, nu s-a dovedit însă viabilă. Preşedintele partidului liberal, care, trebuie amintit, a obţinut unele succese în recentele alegeri, a refuzat definitiv oferta pe care i-a făcut-o primul ministru desemnat de rege, Pierre Harmel, unul dintre liderii partidului social-creştin. Aceasta, după ce şi alţi politicieni au eşuat în încercarea de a constitui un nou cabinet ministerial. Pare îndreptăţită, de aceea, remarca unui ziarist care spunea ieri dimineaţa pe culoarele Palatului Congresului, unde a avut loc sesiunea Consiliului ministerial al Pieţei comune, că poate ministrul de externe al Belgiei, Spaak, este singurul participant la reuniune, oarecum mulţumit de eşecul negocierilor privind finanţarea Pieţei agricole, dat fiind că, în fapt, reprezenta un guvern demisionat. În legătură cu această situaţie ziarul „LA LIBRE BELGIQUE" remarca **„că este de necrezut ca o ţară să poată rămîne fără guvern timp de atîtea săptămîni. Fără îndoială că nicăieri în Belgia nu există o singură întreprindere importantă care avînd dificultăţi grave, ar accepta să rămînă săptămîni în şir fără Consiliu de administraţie şi fără director general. Inutil să mai spunem că în asemenea condiţii se creează o prăpastie între opinia publică şi lumea politică".**

Această prăpastie, ca să preluăm comparaţia ziarului belgian, tinde să se adîncească, dat fiind imobilismul pe care-l cunoaşte viaţa politică şi economică în Belgia din cauza lipsei unui guvern. În această privinţă, ziarul „LE DRAPEAU ROUGE" scria că prelungirea crizei guvernamentale dovedeşte profunzimea acestei crize şi incapacitatea partidelor burgheze de a găsi o nouă formulă ministerială.

Căci în fapt nu este vorba de nişte tranzacţii de culise, ci de situaţia în care se găsesc partidele social-creştin şi socialist care nu au reuşit să obţină în alegeri victoria scontată. Aceasta este desigur o urmare a politicii promovate, pe plan intern şi extern, de către fostul guvern belgian. În acest sens am putea aminti marea grevă a docherilor şi a medicilor, sau nesiguranţa în rezolvarea problemelor puse de relaţiile dintre valoni şi flamanzi. Iar pe plan extern sprijinirea, sub o formă sau alta, a intervenţiei americane în Vietnam şi legăturile cunoscute cu guvernul Chombe. Acestea nu sînt decît cîteva dintre chestiunile care au dus la pierderile suferite în alegeri pe social-creştini şi socialişti. Cît îi priveşte, în mod special pe aceştia din urmă, politica de compromisuri faţă de forţele de dreapta şi de centru din Belgia a făcut ca popularitatea partidului socialist să cunoască o sensibilă scădere reflectată şi pe plan electoral.

Desigur că se vor căuta în continuare noi combinaţii politice, cea mai probabilă fiind formarea unui cabinet care să reia vechea formulă guvernamentală. În acest caz, se pare că proiectul de constituţie va fi pus întîi la vot în Senat unde social-creştinii şi socialiştii deţin majoritatea necesară de două treimi şi apoi supus dezbaterii camerei inferioare.

Dar nu e vorba de o formulă sau alta, ci de găsirea acelei politici care să răspundă cerinţelor opiniei publice belgiene.

P. NICOARĂ

Consiliul ministerial al Pieţei comune n-a putut lua nici o hotărîre • „Ambarcaţiunea beată" • Franţa refuză să participe la o nouă reuniune

EŞEC LA BRUXELLES

Acum nu mai este vorba de o simplă amînare, ci de un eşec în toată puterea cuvîntului şi — după aprecierea aproape unanimă a observatorilor — de un eşec fără precedent. La Bruxelles se consideră că în întreaga istorie a Pieţei comune nu există nimic comparabil cu insuccesul înregistrat miercuri noaptea, după trei zile de dezbateri, la care au luat parte miniştrii de externe, miniştrii agriculturii din ţările Pieţei comune.

La ora 2 noaptea, miniştrii părăseau sala de şedinţe fără să fi realizat absolut nimic. Propunerea „Comisiei Hallstein" de creare a fondului agricol comun nu a fost adoptată. De aceeaşi soartă s-a „bucurat" şi cunoscutul proiect de lărgire a atribuţiilor „parlamentului european", proiect susţinut de Olanda şi Italia. Aceasta din urmă a eşuat şi în încercarea de a obţine o reducere a contribuţiei sale la finanţarea „Europei verzi". Partenerii ei, şi în special Franţa, nu numai că n-au luat în consideraţie o eventuală reducere a participării italiene, dar au cerut chiar majorarea ei.

După cum se ştie, Franţa a cerut cu tărie ca să se reglementeze în cadrul acestei sesiuni (28-30 iunie) problema finanţării agriculturii C.E.E., întrucît vechiul regulament provizoriu de finanţare expira la 30 iunie. Franţa avea un interes deosebit de a grăbi această reglementare întrucît, conform prevederilor Tratatului de la Roma (prin care se înfiinţează Piaţa comună), începînd de la 1 ianuarie 1966 principiul unanimităţii va fi înlocuit cu cel al majorităţii, iar Parisul ar putea fi silit să accepte hotărîri pe care nu le doreşte. Dar, nici asupra acestui punct nu s-a căzut de acord la Bruxelles. Franţa n-a putut obţine, aşa cum a cerut, stabilirea unei noi date pentru înnoirea reglementării financiare expirate.

În sfîrşit, tot cu un eşec s-a soldat şi punerea în discuţie a acordului dintre Franţa şi R.F.G. cu privire la realizarea paralelă a Pieţei comune agricole şi industriale.

Insuccesul celei de-a treia tentative de reglementare a problemei finanţării „Europei verzi" a fost total şi răsunător, întrecînd cele mai pesimiste presupuneri. Agenţiile de presă relatează că deşi ministrul de externe francez, Maurice Couve de Murville, a declarat, imediat după retragerea de la 2 noaptea: **„Aceasta este o criză şi nu o dramă"**, cei mai mulţi sînt de părere că-i vorba şi de una şi de alta. Agenţia REUTER aprecia că Piaţa comună trece prin **„cea mai gravă criză de la fondarea ei din ianuarie 1958".** Aceeaşi agenţie transmitea că pentru prima dată Consiliul ministerial al C.E.E. n-a izbutit să ia nici un fel de hotărîre. Este semnificativ, din acest punct de vedere, faptul că la încheierea dezbaterilor n-a fost dat publicităţii nici un comunicat.

În şedinţa de ieri a Consiliului de Miniştri francez, ministrul de externe Couve de Murville, a prezentat o dare de seamă asupra convorbirilor de la Bruxelles. Referindu-se la aceasta, ministrul informaţiilor Alain Peyrefitte a declarat presei că negocierile privind problemele agricole ale Pieţei comune „se află într-un punct mort" şi că guvernul francez urmează să tragă concluziile de rigoare asupra „consecinţelor economice, politice şi juridice ale situaţiei care s-a creat". În încheierea declaraţiei sale, ministrul informaţiilor al Franţei a subliniat că „pentru moment nu se mai pune problema ca Franţa să participe la o nouă reuniune a „Pieţei comune".

În cercurile politice vest-europene, preocuparea de căpetenie este acum de a determina ce consecinţe poate avea eşecul de la Bruxelles asupra relaţiilor dintre cei şase şi asupra poziţiei C.E.E. în general.

În primul rînd e vorba de soarta „Europei verzi" înseşi. Agenţia FRANCE PRESSE consideră că tocmai aici planează cea mai mare incertitudine. În lipsa unui program de finanţare, este greu să se întrevadă cum anume va funcţiona piaţa unică a cerealelor fără susţinere financiară. Franţa va fi astfel în imposibilitate de a-şi majora, aşa cum se prevăzuse, preţurile la cereale.

O altă consecinţă vizează piaţa comună industrială. Aceasta, după cum se ştie, trebuia realizată la 1 iulie 1967, însă paralel cu cea agricolă. Întrucît şansele Pieţei comune agricole s-au diminuat simţitor, este repusă în discuţie şi posibilitatea suprimării taxelor vamale la produsele industriale.

Printre celelalte consecinţe previzibile sînt enumerate şi cele asupra rundei Kennedy şi a relaţiilor C.E.E. — A.E.L.S. Se afirmă că negocierile G.A.T.T. sînt ameninţate atît în ceea ce priveşte produsele agricole cît şi cele industriale. Vor avea, de asemenea, de suferit şi încercările de creare de „punţi" între cele două comunităţi, întrucît **„lărgirea C.E.E. prin acorduri de asociere pare compromisă".**

Există şi unele voci care caută să pară mai puţin alarmate, descoperind eşecului de la Bruxelles şi unele virtuţi, unele „părţi bune" (după regula că orice lucru îşi are şi partea lui bună). Aceste susţineri dau însă impresia că autorii lor fac haz de necaz. Astfel, unii apreciază că cercurile politice din C.E.E. vor învăţa din acest **„şoc extrem de dur"** să aprecieze cu mai mult realism relaţiile dintre „cei şase". Alţii se mîngîie cu constatarea că e vorba de o criză **„în jurul mesei verzi"** şi că tensiunea creată între delegaţi nu se va extinde. În sfîrşit, o serie de observatori mai au speranţe, deoarece, raţionează ei, **„neexistînd decît învinşi, eşecul poate că nu este ireversibil"**

Dar, dacă a fost posibil să existe numai învinşi, este cu totul imposibil să existe numai învingători, întrucît fiecare partener din Piaţa comună, denumită de FRANCE PRESSE „ambarcaţiunea beată", urmăreşte propriul său interes.

ION D. GOIA

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".